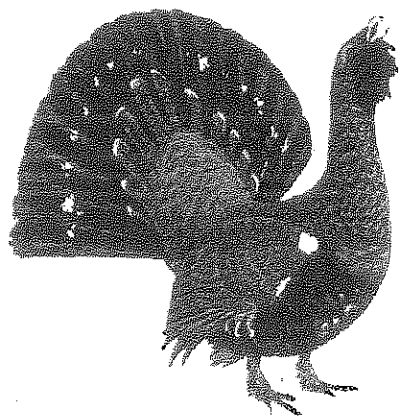

Ekroos Kaj 11007
Södra Ringvägen 44
739 31 Skinskatteberg

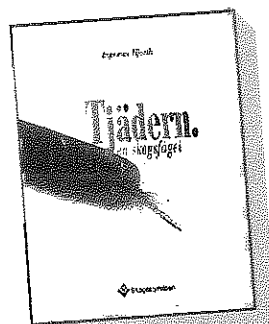
I händelse av obeställbarhet torde försändelsen returneras till
Bengt Persson, Linjevägen 29 A, 881 50 Sollefteå.

Tjädern.

En stor bok om en stor fågel.

Ingemar Hjort, författare,
och Matsåke Bergström,
illustratör, har åstadkommit
den Ultimata Boken om tjä-
dern. 170 sidor i fyrfärg.
Pris: 360:- inkl moms.

Finns på Skogsvårdsstyrelsen och
i bokhandeln. Den kan också be-
ställas från förlaget, men då till-
kommer frakt och porto.

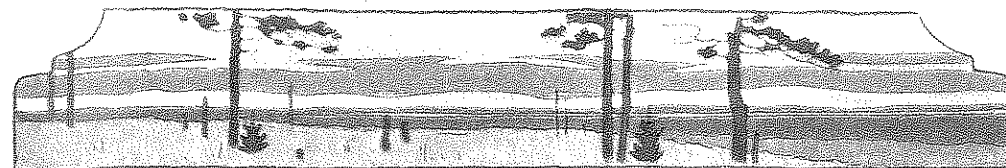

Skogsvårdsstyrelsen

FÖRLAGET

036-15 55 92

Best.nr:
420080 Tjädern.

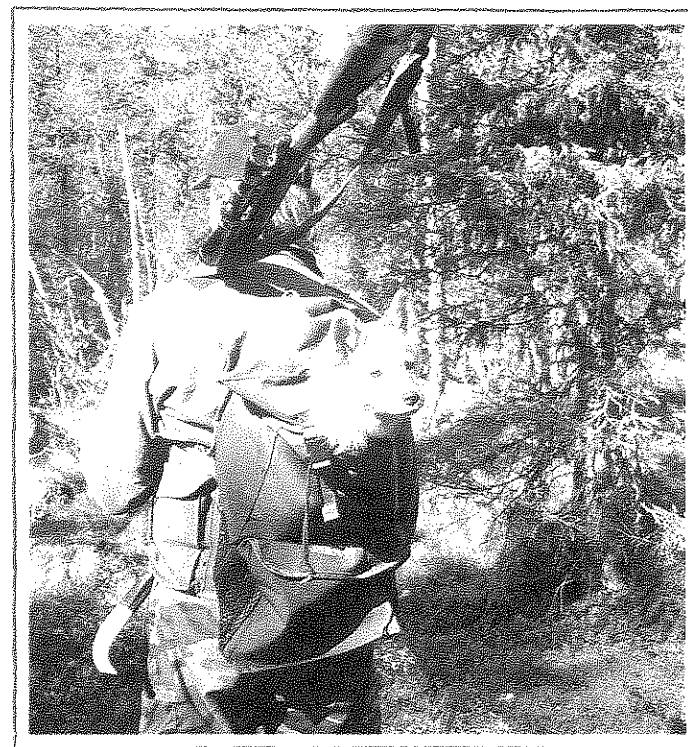

Ståndskall

Nr 1

TIDSKRIFT FÖR FÅGELJÄGARE OCH SPETSHUNDVÄNNER

1995

Vad har jag gjort för att få säckarrest?

Hundutställning i Storuman

SSF/Västerbottens Lappmark anordnar utställning för finsk spets och norrbottenspets i Storuman lördagen den 8 april 1995.

Domare: Rolf Lundman

Plats: Röbrokolans gård

Tid: Vaccinations- och testikelkontroll kl 08.00-09.00

Bedömningen börjar kl 09.00

Anmälan: Senast den 28 mars 1995 och helst skriftligt till Inez Vedbring, Odjarvägen 25, 923 41 Stensele, tel 0951-204 85

Avgift: 200 kronor insättes på postgiro nr 48 56 76-1 Valpklass gratis.

För ev upplysningar tag kontakt med ovanstående.

VÄLKOMMEN!

Jubileumsutställning 2 april 1995

Norsk spesialklubb for finsk spets og norrbottenspets inviterer til jubileumsutstilling for finsk spets og norrbottenspets

Vikhammer hotell i Trondheim, Norge, 2 april 1995.

Dommer: Per Herset.

Spørsmål rettes til: Karin Ruus, Tlf 009-47 67 07 17 06

Påmelding og påmeldingsavgift kroner 200 sendes til Karin Ruus, Ask Gård, 1482 Nittedal

Postgirokto: 0801 48 52 000

Innen 15 mars.

Hundutställning

SSF/Jämtland anordnar utställning i Gillhov.

Lördagen den 20 maj 1995 för finsk spets och norrbottenspets.

Domare: Lennart Edfors

Sista anmälningsdag den 14 maj 1995.

Skriftlig anmälan sändes till Jörgen Jönsson, Öhnevägen 5318 B, 833 92 Strömsund, tel 0670-128 33.

Anmälningsavgift: 85 kronor för valpklass 6-9 månader och 200 kronor för övriga insättes på postgironummer 13 70 11-3.

Upplysningar kan ni få hos Urban Andersson, tel 063-730 56 eller Bruno Nääs, tel 0687-400 22, 400 34. Bokning av rum eller stugor görs hos Bruno Nääs.

Välkommen till en alltid trevlig Gillhovsutställning. Ha en bra dag!

SSF/Jämtland

Ståndskall

ORGAN FÖR SPECIALKLUBBEN
FÖR SKÅLLANDE FÄGELHUNDAR
NR 1 1995

LEDARE

Verksamhetsåret 1994 har nu avverkats och vi kan se tillbaka på ett år med mycket jämn och bra verksamhet.

Utställningsverksamheten

Har klart överträffat 1993 och vi har nu passerat 800-strecket. Totalt har 807 hundar deltagit på våra utställningar. Vi kan glädja oss åt att vi inte ännu har nått taket.

Medlemsantalet

Min profetia om att medlemsantalet för 1994 skulle öka utifrån medlemsantalet i juni har tyvärr inte infriats. Antalet medlemmar uppgick vid årets slut till 2.223, vilket är en minskning med två (2!) medlemmar, men vi måste ändå vara nöjda med detta då vi behåller medlemsantalet på en i stort sett oförändrad nivå.

Provreglerna

Provregelrevideringen fortlöper som planerat och en andra konferens har avhållits med Finland och Norge. Representer från oss vid detta tillfälle var Thore Öhgren, Bruno Hägg och Kent Renlund.

Årsbok

I nummer 4/94 gjordes en intresseundersökning hur stort intresset var för att köpa en årsbok. Fram till manusstopp för det här numret har 78 läsare skickat in svarskupongen, vilket är 3,5 % av alla medlemmar. Man kan säkert tolka detta på flera sätt. Du, som ännu inte svarat om intresse har fortfarande möjlighet att säga Din mening.

Ärendet om eventuellt utgivande av en årsbok kommer att behandlas på riksstyrelsens sammanträde den 31 mars 1995. Se artikeln i Ståndskall nr 4/94 sidan 22. Det går bra att ringa, faxa eller skriva en rad om Du inte vill klippa sönder tidningen.

Annonsprislista

Pärmsida	1 500:-
1/1-sida	1 000:-
1/2-sida	600:-
1/4-sida	350:-
Hundar till salu 1/8-sida	300:-
om parningen rek. av avelsr. ges 50 % rab.	

INNEHÅLL

- Ledare
- Klubbnytt
- Skallet
- Rapport från lokalklubbarna
- Rapport från avelsrådet

Redaktör:

Krister Mattsson
Hantverkargatan 28
962 32 Jokkmokk
Tel./Fax. 0971-102 36
Bil. 010-261 74 12

Ansv. utgivare:

Bengt Persson
Linjevägen 29 A
881 50 Sollefteå
Tel. och fax.
0620-136 70

Västerbottens Tryckeri AB, Skellefteå 95 1555

STÅNDSKALL utkommer med fyra nummer per år.
Prenumeration ingår i medlemskap i SSF.

Jaktprovsverksamheten

908 starter mot 936 1993 är en liten minskning, men kvaliteten har klart förbättrats i elitklass för bägge raserna. Största ökningen av antalet elitettor har nobsarna presterat där dessa uppgår till 7,2 % mot 5,4 % 1993. För finsk spets är siffran 7,7 respektive 7,42 %. Ökningen på nobssidan är att finna i Övre Norrbotten där antalet starter i elitklass ökat från fyra till 25 prov, och från noll till fyra elitettor, med andra ord halva antalet ettor kommer därifrån.

Vad beror denna utveckling på?

Jo, lokalklubben har lagt ner ett bra arbete på att få utse alla dessa bra hundar, som man bara pratar om men aldrig får se deras prestationer mätta enligt våra provregler. Detta gäller både nobs och finsk spets.

Krister Mattsson

SSF Riksutställning 1995

SSF Ångermanland inbjuder till utställning för finsk spets och norrbottenspets i Sollefteå den 2 april 1995.

Domare: Lennart Edfors. Utställningsplats: Skidskyttstadion.
Inom gångavstånd från hotellet.

Besiktning: 08.00. Bedömning: Bedömningen startar kl 09.00.

Anmälan: Skriftligen till Roland Eriksson, Bräntmyrvägen 11, 892 32 Domsjö,
senast den 20 mars.

Anmälningsavgift: 85 kr för valpklass och 175
för övriga klasser insättes på **Pg 440 04 49-7**.

Upplysningar: Roland Eriksson, tel 0660-516 12
samt Boris Sandström, tel 0661-441 25.

Välkomna!

SSF/NN anordnar utställning

för finsk spets och norrbottenspets
i Piteå, lördag den 6 maj 1995.

Utställningsplats: Vallsbergets skidstadion

Domare: Lennart Edfors, Bredbyn.

Vaccinationskontroll: Kl 09.00

Bedömning: Kl 10.00

Anmälningsavgift: Valpklass 100 kronor, övriga 200 kronor,
insättes på postgiro 48 95 27-2

Skriftlig anmälan sändes till Christina Hedlund,
Härdargatan 7, 941 48 Piteå, senaste den 22 april.

Upplysningar lämnas hos Christina 0911-178 98 eller Tommy 0911-391 07.

Välkommen

Klubbnytt

Bekämpningsprogrammet för Norrbottenspetsen

SSF har hos SKK sökt och fått ändring i det pågående bekämpningsprogrammet gällande Norrbottenspetsen. SKK beslöt att införa registreringsförbud för avkomma efter föräldradjur som ej undersökts inom ett år före betäckningen samt registreringsförbud för avkomma efter föräldradjur med PRA. Mera om detta i separat artikel.

Provregelrevideringen

Vid konferensen vi hade i Hussborg i fjol på försommaren framkom att de närvarande representanterna från de olika lokalklubbarna och styrelsen, samt från Norge och Finland, önskade att vi skulle arbeta för gemensamma Nordiska jaktprovsregler. Vi kommer annars så småningom inte få arrangera internationella prov enligt FCI, som SKK, och därmed vi, är medlemmar i.

Men vad viktigare är, att vi i avelsfrågor ska ha samma syn på jaktproven, för utbytet kommer att öka mycket snabbt framöver genom datoriseringen med mera. Vi har i styrelsen behandlat förslaget från den arbetsgrupp som arbetade med den och beslöt att våra förhandlare skulle arbeta efter det. Förslaget är att i grunden använda de finska reglerna som bas. Vid en konferens i Umeå i december, träffades åter våra respektive länders förhandlare med var sina förslag. Där hölls ett protokollfört möte i mycket god anda och där Finska klubbens dataexpert kunde visa statistik över utfall i de olika momenten i jaktproven.

Mötet motsvarade mycket väl förväntningarna i alla frågor utom i momentet markeringar, där enighet inte kunde nås. Därför beslöts att en arbetsgrupp med en från varje land skulle arbeta fram ett förslag, där heltäckande poängskala för momentet skulle ingå.

I skrivande stund har arbetsgruppen några förslag de håller på att bearbeta. De hyser en tro och förhoppning att kunna nå enighet inom kort. Allting måste få ta den tid det behöver, så vi får väl hålla oss till tåls, till ett färdigt förslag kan presenteras.

Exteriördomarkonferensen

Den 20-22 januari höll vi tillsammans med Älghundklubben en exteriördomarkonferens i Arlandastad. Det var en mycket givande och intressant konferens, det är vi eniga om, vi som var där. Se separat referat på annan sida.

Rättelse om Cacib

Tyvärr har jag i förra numret skrivit fel angående Cacib vid de internationella utställningarna. Det jag skrev, och som jag fick från SKK, gällde bara sådana hundar som inte har kravet om tilläggsmeriter. Det stod så med små bokstäver i deras meddelande och jag tolkade det inte som jag borde ha gjort. Rätt ska vara nu som förut: Internationellt utställningschampionat kräver för våra raser två cacib utdelade i två länder av två olika domare, samt jaktprovsmärker enligt SUCH. Minst ett år och en dag ska ha förflutit mellan första och sista CACIB. Hunden ska först ha uppnått SUCH.

Jag hoppas att det här inte ställt till med besvär och jag ska försöka lära mig mer av kanslisvenskan.

Nytt ID-nummer för jaktprovssdomarna

SKK har begärt in födelsedata på alla domare och det kommer i framtiden att bli vårt sexsiffriga ID-nummer. Observera att inte hela personnumret är med. Vi ska då på jaktprovsprotokoll sätta dit vårt ID-nummer före namnet. Med start till hösten. Men mer information kommer från SKK.

Värvningskampanjen, värvarkniven

Det blev ett klenat gensvar på värvarkampanjen överlag i våra klubbar, det är ett fåtal som har kommit i med svar på vår annons och tillkännagivande i Ståndskall nummer i. Värvarkniven har tillfallit Per Larsson, Jokkmokk, som har värvat tolv nya medlemmar. Grattis.

Bengt Persson

Jaktprovstatistik för 1994

Sorterad klubbvis per ras

Norrbottnensspets							
Elitklass							
	Antal prov	antal 1 Ekl	är i %	antal 2 Ekl	antal 3 Ekl	alla pris	alla pris i %
Ö Norrb	25	4	16,0	10	4	18	72,0
Norrb K-I	4	0	0	0	2	2	50,0
N Norrb	11	1	9,0	4	2	7	63,6
Västerb k	9	0	0	1	2	3	33,3
Västerb I	22	3	13,6	6	6	15	68,1
Ångerm I	2	0	0	0	0	0	0
Jämtland	3	0	0	0	2	2	66,6
Medelpad	12	0	0	1	2	3	25,0
Gävleborg	14	0	0	3	2	5	35,7
Mellansv	8	0	0	0	1	1	12,5
Syds v	1	0	0	0	0	0	0
Summa	111	8	7,2			56	50,4

Öppenklass					
	antal prov	antal 1 Ökl	är i %	alla pris	alla pris i %
Ö Norrb	10	2	20,0	4	40,0
Norrbs K-I	7	2	28,5	3	42,8
N Norrb	3	0	0	0	0
Västerb k	1	0	0	0	0
Västerb I	5	3	60,0	4	80,0
Ångerm I	1	0	0	0	0
Jämtland	2	1	50,0	1	50,0
Medelpad	2	0	0	0	0
Gävleborg	4	1	25,0	1	25,0
Mellansv	2	1	50,0	0	50,0
Syds v	2	1	50,0	1	50,0
Summa	39	11	28,2%	15	38,4%

Finsk spets								
Elitklass								
	Antal prov	antal 1 Ekl	är i %	antal 2 Ekl	antal 3 Ekl	alla pris	alla pris i %	antal brutna prov
Ö. Norrnotten	68	6	8,8	16	13	35	51,4	0
Norrb K-L	22	0	0	1	6	7	31,8	3
N Norrb	53	4	7,5	21	13	38	71,0	1
Västerb K	39	5	12,0	8	10	23	58,9	2
Västerb L	103	17	16,5	27	26	70	67,9	1
Ångermanl	71	4	5,6	14	10	28	39,4	3
Jämtland	51	3	5,8	7	15	25	49,0	8
Medelpad	33	2	6,0	3	3	8	24,2	2
Gävleborg	82	4	4,8	9	12	25	30,4	0
Mellansv	51	2	3,9	7	10	19	37,2	0
Sydverige	32	0	0	8	5	13	40,6	0
Summa	584	45	7,7			283	48,8	19

Öppen klass					
	Antal prov	antal 1 Ökl	är i %	alla pris	alla pris i %
Ö Norrb	14	5	35,7	9	64,2
Norrb K-I	18	7	38,8	9	50
N Norrb	13	5	38,4	7	53,8
Västerb K	13	5	38,4	10	76,9
Västerb L	26	16	61,5	20	76,9
Ångerm	22	4	18,1	12	54,5
Jämtland	12	8	66,6	8	66,6
Medelpad	7	1	14,2	2	28,5
Gävleborg	24	3	12,5	11	45,8
Mellansv	18	4	22,2	11	61,1
Syds v	7	3	42,8	7	100
Summa	174	60	34,4%	106	60,9%

Totalt båda raserna

Elitklass:

695 prov, 53 st 1 Ekl, är 7,62%, alla som gått till pris är 339, vilket är 48,7%. Det har varit 195 hundar på de här proven vilket gör 2,8 prov per hund i snitt. Skillnaden mellan raserna är obetydlig.

Öppen klass:

213 prov, 72 st 1 Ökl, är 33,8%, alla som gått till pris är 121 vilket är 56,8%. Det har också varit 167 hundar i farten och det gör 1,27 prov per hund. Det här är också en liten skillnad mellan raserna.

Bengt Persson

Medlemsutveckling 1994 inom SSF

Har i år studerat hur stor omsättningen är av medlemmar inom SSF klubbvis och i hela klubben.

Klubbar	ÖN	NKI	NN	VK	VL	A	J	M	G	M	S
Medl 931231	140	165	247	254	245	172	255	106	225	317	99
Under -94											
Medl upphört	20	19	35	39	32	24	32	15	26	35	20
Medl nya	34	20	45	18	42	15	34	13	19	30	23
Förändring	+14	+1	+10	-21	+10	-9	+2	-2	-7	-5	+3
Medl 941231	154	166	257	233	255	163	257	104	218	312	102

Hela riksklubben

Medlemmar 931231	2 225
Medlemmar upphört	297
Medlemmar nya	295
Medlemmar 941231	2 223

Det betyder att omsättningen på medlemmar är cirka 13,3 procent vilket är en bra siffra om man jämför med andra hundklubbar där det är vanligt med upp till 25%. Bland lokalklubbarna har Norrbottens kust-inland lägsta omsättningen på cirka 11,5 procent och Sydverige den högsta på drygt 20 procent.

Bengt Persson

Varför gör de inget...

Det är nog ganska vanligt som man får höra, inte direkt till en, utan i andra hand. Civillkuraget räcker inte ända fram, så det är lättare att få andra att framföra sina åsikter.

Nu ska jag försöka informera om vad vi i styrelsen och avelsråd med flera försöker åstadkomma. Vi är kritiserade för, och det med rätta, att vara för dåliga med att informera. Men det kan bero på att ingen av oss är några profsskrivare. Inte ens amatör-dito.

Vi i klubben har som mål att följa vad som är föreskrivet i våra stadgar. Och det gäller **alla** i klubben. Nu är det ganska allmänt hållna, men de säger en hel del. Jag ska här dra det viktigaste och det är för det första att skapa bästa möjliga förutsättningar för hunden, hundägaren och hundägandet genom:

- att väcka intresse för och främja avel av mentalt och fysiskt sunda, jaktligt och exteriört fullgoda hundar, samt bevara och utveckla dess specifika särarter, med i första hand inriktning som skällande fågelhundar.
- att bevaka och arbeta med frågor som har ett betydande allmänt intresse för klubbens medlemmar.
- att informera och ge kunskap om hundens fostran, utbildning och vård.
- att skapa och vidmakthålla bra relationer mellan omvärlden, hundägaren och hundägandet.
- att verka för skogsfågeljaktens rätta bedrivande, samt för bevarande av den kultur, som ligger i de ursprungliga nordiska jaktformerna med träskällare.

"Vad var det vi sa", säger nu en del. "Det här har vi inte sett mycket av, styrelsen och avelsråden gör ingenting." "Jag köpte en valp och den visade sig ha ett ärftligt fel, varför gör de ingenting?" Då frågar jag er, hur mycket har du gjort, du som klagar? Har du kastat dig på telefonen och ringt till styrelsen eller något avelsråd och talat om din olycka?

Nä, det är lätt att räkna de som meddelat oss. Det måste vara mycket lättare att tala om vad "grannen" har för fel på sin hund, det får vi ofta bevis på.

Jag lovar er, vi försöker så gott vi kan, men det skulle vara betydligt lättare att kartlägga de ärftliga defekterna om alla hjälptes åt, hundägare som uppfödare.

Nu, sedan ni läst det här, fatta pennan eller telefonen, skriv eller ring till någon av oss. Jag lovar vi ska inte sprida det vidare. Skriv ner hundens namn och registreringsnummer. Det skulle vara oss till stor hjälp i vårt arbete att kartlägga defekterna. Vi är inte felfria och vi tål kritik, men det ska helst vara konstruktivt, med förslag på vad och hur det kan bli bättre.

Jag ska nu försöka informera om något av det vi gjort det senaste året och fram till nu. Vad gäller avelsfrågor så har ett ganska nytt problem dykt upp för Norrbottenspetsen och det är PRA.

Det har vi sett mycket allvarligt på och vi har snabbt utökat vårt bekämpningsprogram att innefatta också det. (Finns beskrivit i särskild artikel från avelsrådet.) Detta har inte gjort det lättare att finna lämpliga avelskombinationer, avelsrådet får nog utstå en del till alla fattar allvaret i det här. Tyvärr kan de inte alltid i klartext tala om vilka hundar som är misstänkt anlagsbärare av PRA, när det är dåligt med bevis om detta.

Hundar som avlivats eller dött för länge sedan och inte har den rätta dokumentationen som behövs, kan det juridiskt vara olämpligt att namnge dessa hundar. Men det är inget hemlighetsmakeri av någon annan anledning. Vad gäller Finska spetsen så är det så att under 1994 fick vi in fem fall av epilepsi (heder åt de som ringt), och det är fler än vad vi fått reda på av patella luxation. Och det av 500 till 600 valpar födda per år. Vad gäller patella luxation så har vi under en längre tid försökt få fram ett bra fungerande intyg, som alla veterinärer förstår och kan hålla sig till. Och till det har vi anlitat experter genom kennelklubben och det har varit ute till olika veterinärer på remiss. När kennelklubben är inkopplat, då har vi att rätta oss efter deras tidsplan.

De har nu äntligen tagit det här på allvar, och i början på maj kommer de att ta beslut i frågan på en stor kongress för de bästa experter vi har i landet. Då kommer hela den här biten att klargöras, allt från hur ett bra intyg ska se ut, statistik, bekämpningsprogram med mera.

Vi har nu bara att vänta på besked från kennelklubben. Vi kommer att skriva om det när vi vet något.

Nu uppstår också frågan, om alla veterinärer är lämpliga att utföra den här undersökningen. Det är

tvetsamt, för det jag fått höra för ett tag sedan, gör att man blir fundersam. I en region känd veterinär har konstaterat PL på en finnspetstik och erbjudit operation. Men när hunden undersöktes av en annan rikskänd veterinär, som är något av en expert, så visade det sig att hunden var helt frisk.

Då kan man undra om det var inkomsten av eventuell operation som frestade den första veterinären eller om det var ren och skär okunnighet. Tanken svindlar, hur många har avlivat eller opererat sin hund onödan. Och hur många går det med friskintyg, som ändå har PL?

Och så har vi det här med tandbortfall. Det vet vi ju att det finns hundar som är tandlös i olika grader. Vad gör vi åt det? Jo, vi har i vårt raskompendium, som är tolkningsanvisning till rasstandarden, sagt att hundar som saknar fler än fyra tänder får prisneddrag på utställningarna. Det poängterades under exteriördomarkonferensen vi hade nu i januari. Våra avelsråd tar hänsyn till alla kända faktorer när de ger avelsrådgivning, de föreslår inte en parning mellan två som saknar mycket tänder. De vet var epilepsin kommer ifrån liksom PRA för nobsen. De försöker kartlägga alla nedärvt dåliga anlag. Detta är inget litet göra, det tar mycket av fritiden. Jag har hos försäkringsbolaget Agria fått löfte om att ta del av den statistik som rör våra raser, där försäkringspengar är utbetalda.

Det var en sådan artikel presenterad i tidningen Jakthunden som var mycket intressant. Där jämfördes olika raser mot varandra, dock inte våra raser. Jag hoppas kunna publicera denna i nummer två av Ståndskall, om jag hunnit få det till dess.

Enligt Agria är våra hundar en av de friskaste raserna och försäkringspremierna är därefter. Vi ska ta allvarligt på de defekter som finns i våra raser, men det är lätt att fokusera bara på sjukdomar, och glömma att det faktiskt är så att de flesta är friska. Boris Sandström håller för närvarande på med att ta fram statistik om hur inavelsfrekvensen inverkar på jaktegenskaperna. Han hoppas kunna presentera resultatet till årsmötet. Birgit Backebjörk har i förra numret presenterat hanhundar att rekommenderas till avel, statistik över valpar efter hanhundar och etik för hanhundsanvändning. Plus allt det vardagliga som ingår i det vi är tillsatt att göra. Så jag undrar, något gör vi väl ändå? Eller, vem har gjort vad?

Till sist vill jag berätta en tankvärd historia från det verkliga livet. Vid ett älgjaktlag i min omgivning så tillkom en ny jägare, han var till yrket åklagare och började omgående att kommentera och försöka ändra på allt, tillika det som jaktledaren föreslog. Till slut brast tålmodet på en av de äldre gubbarna, en före detta torpare. Han upphov sin röst och sa: "Hörru pöjkjavel, sätt dig, här ä vi alla passare å inget annat". Det här kan man tolka på många vis, men vad jag menar är att i SSF så är vi i grunden jägare allihop, och av det intresset har en del av oss hamnat på olika poster i styrelser med mera. Antagligen är vi dumma, som frivilligt tagit på oss en massa arbete för klubbens räkning, och dessutom tycker det är roligt. De få stunder av klarsyn man får, funderar man om det verkligen är värt det.

Bengt Persson

Alftautställningen

SSF/Gävleborg anordnar utställning för finsk spets och norrbottenspets söndagen den 21/5 1995 i Forsparken, Alfta.

Domare: Anders Cederström

Skriftlig anmälan senast 27/4 skickas till Lennart Jonsson, Box 69, 820 03 Viksjöfors.

Anmälningsavgift valp- och veteranklass 155 kr, övriga klasser 205 kr insättes på SSF/Gävleborgs Pg 17 43 39-2

Förfrågningar kan göras hos Lennart Jonsson, tel 0271-173 30

Välkomna till en trevlig utställning.

SSF/Gävleborg

Finska spetsvalpar

födda 2/2

e. Such Sjch Tajgans Ajjan
(e. Puck u. Aljo Pippa)
u. Ariel (e. Jeppo u. Fjätälvens Perri)
Båda hundarnas knäleder u.a.
Parning rek. av avelsrådet.
Anna Justin och Bror Sjöström
För inf. tel. 060-58 55 75 Biltel. 010-664 77 60

SSF/NN anordnar teorikurs jaktprovsdomare under våren, i slutet på maj eller i början på juni. Tid och plats ej bestämt.

Thore Ögren svarar gärna på dina frågor kring detta. Du når honom på telefon 0960-116 39.

Den ändamålsenliga jakthunden

K-G Ekroos berättade i Jaktjournalen 1987 om hur han (de) i Finland bara tog de "duktigaste" och mest jaktintresserade hundarna ut på jakt. Dessa parades det sedan, för de hade klarat "kraven". Det naturliga urvalet.

Många dagar och nätter har förlutit sedan dess och vår uppfattning om ovanstående hunds viktiga egenskaper tycks svänga bort från dessa "gamla" jägares utprovade metoder. Hur kan man påstå detta? Ja, låt oss titta på två saker som skiljer oss från de "praktiska" jägarna.

1) Vår 30-meters regel.

Här står hunden 25 meter fel och skäller på ett tomt träd. Härmed anser vi att den har funnit fågeln trots att den till och med tittar åt fel håll. Jag vill påstå att ingen i denna klubb skjuter ner denna fågel 25 meter bort, eller? Det arbete som hunden nu utför är helt värdelöst för mig som jägare. Vi däremot ger hunden ett finande, men har den egentligen funnit fågeln, eller är den bara överkänslig på vittringen. Den kanske rent av inte vill bemöda sig om att leta rätt på fågeln.

– Här luktar det! Husse nu får du sköta resten.

Hu, vilken hemsk tanke. Dessutom belönar vi skallet, men vad duger det till i detta fall? Kanske ska vi låta den skälla på en tygkisse efter provet i en minut, så kan vi också bedömma skallet. (OBS! Ironi)

Nä, bort med 30 meters regeln. Då blir en funnen fågel verkligen funnen. Inget om, men, nästan och så vidare, utan praktiskt jaktbeteende.

2) Den ståndfasta hunden.

Ska vi bara ha hundar som bara klarar av att skälla i fyra till fem minuter innan de ledsnar och lägger av. NEJ, svarar nog alla, men tänk er in i följande jaktprovs-situation. Det är senhöst och du kommer in i en flock med åtta, tio tjäderhönor (du vet väl att vi också godkänner orrar intill tjäderhönorna. Bland flockar finns enligt beslut. Denna fågelhop räknas som tre stycken.) Hunden börjar skälla och du startar ansmygningen när du tror det "fastnat". Efter fyra, fem minuter lämnar den bara skallträdet och flyttar 40 meter bort. Där börjar den åter skälla. Samma sak upprepas efter fyra, fem minuter och detta beteendet fortsätter. När du (pg) följer efter, så stöts en fågel ur varje skallträd. Skallet är halvhjärtat, det vill säga ett 0+1 skall. Någon höna sticker direkt för hunden och den förföljer den någon minut. Ibland ids den inte förfölja i mer än 10–30 sekunder. Lägg nu ihop alla dessa 0+1 jobb, så har vi en hög elitklass 1:a, ty det räknas ju bara som 3+0 i konstaterade fåglar.

Är det bara jag i hela Sverige som inte hinner fram på fyra minuter och kan avsluta jobbet? Denna hund är i ett jaktligt perspektiv helt värdelös. För kort skalltid och lämnande av skallfågeln. Jag tror inte någon fågel blir skjuten för denna hund, men hos oss på våra jaktprov, får den en rungande elitetta. Vi får ju inte bestraffa hunden med minuspoäng för lämnande då den jobbar i kull/flock. Ska vi inte sträva efter den ståndfasta hunden som trots allehanda störningar står kvar och leder jägaren fram till det "lyckliga slutet"? Alla är vi rörande eniga om att det är fel om hunden lämnar ett pågående ståndskall på fågel oavsett orsakerna här till. Men varför tillåter vi då på jaktproverna? Kan det vara så att då jagar vi poäng i stället för det ändamålsenliga beteendet. Nu sväljer vi vilka tokigheter som helst bara för att min hund ska få poäng. Säg mig namnet på den jägare som skulle vilja äga ovanstående hund?

– Era hundar klara inte av vanlig jakt, säger jägarna utanför vår klubb.

De, vars kriterier på en bra hund, är antalet fällda fåglar på perfekta fågelarbeten. Vad ska jag svara dem? Hur beter sig våra idealhundar? Hur ska, eller borde de bete sig? Vi får inte glömma bort att det var till jakt våra hundar avlades fram. På stående fågelhundsproven medföljer en skytt... Är vi på rätt spår? Vad vill vi egentligen med våra hundar? Låt oss nu starta en öppenjärlig debatt i klubben, inom lokalklubbar, mellan jaktkompisar och så vidare. Det finns många fler jaktsituationer hos oss som låt att ventileras men låt det handla om hur "idealhunden" ska bete sig och inte om hur många poäng jag ska få på jaktprovet.

Karl-Erik Zetterqvist

Exteriördomarkonferensen

De högt ställda förväntningarna vi hade när vi antrade planet i Kramfors på väg till Stockholm en snöig och blåsig januaridag på väg till den här konferensen blev i stort uppfyllda.

Som medarrangör med Älghundsklubben hade vi hoppats att många av våra spetshundsdomare skulle ställa upp. Det blev det också, men det fattades också en del av dem vi hade hoppats få se där. Bland annat en del av de vi i vardagslag kallar för kennelklubbsdomare.

En mycket bra ledare för konferensen var Carl Johan Adlercreutz, som med mycket humor och med strama tyglar höll oss på mattan. Utmärkta och duktiga sekreterare var Christina Johansson, Älghundsklubben, och Ann Carlström, Öster-Marma.

Älghundsklubben hade sina åtta raser på fredag och lördag och vi hade våra två på söndag. Presentationen av våra raser gjordes av vår mycket kunniga Stig Brännvall. Samtidigt visades en BIR hund upp. Domarna indelades i tio grupper med cirka fyra domare i varje och fick tilldelat var sitt gruppum.

De hundar vi hade som arbetsmaterial, fem ur varje ras, fick först visa sina rörelser utomhus för att sedan alternera mellan gruppummen, med inledda handlers hjälp, tills alla domare besökts. Varje domare satt pris och det sammanställdes i gruppen som också skrev kritik. Satta pris var oftast olika inom gruppen när de inte kunde enas. Sedan bedömningen var överstökad samlades alla i konferenssalen för genomgång av de bedömda hundarna, en och en, som tidigare satts pris på av ledningen. Resultaten av alla domarnas bedömning fanns sammanställt och visades på overhead. Då kom sanningens ögonblick. Den grupp eller domare som satt annat pris än vad de flesta kom fram till, fick då redogöra för sin bedömning. Visade det sig sedan att det var helt fel, mot vad facit var satt, fick domaren/na rannsaka sin insats.

Skillnaden var oftast stor hos domarna gång efter annan, ibland för stor. Men vi som kunde följa bedömningen runt i alla gruppummen kan förklara en del av skillnaden. Bedömningen tog två timmar och då i ganska små rum inomhus. En del av hundarna var sig inte lik efter en timme, i en för dem pressande och dålig miljö. Men nog var det behövligt med en konferens, det var helt klart. Sedan får framtiden utvisa om domarna kommer att döma mer lika efter det här, eller om de är tillbaka i "vardagslunken" omgående.

Vad som slår en när man fått någon veckas distans till äventyret är att medelåldern är mycket hög hos våra spetsdomare. Det är som ordspråket säger "då är int lätt å lära gammhunna å sitt". Därmed inte menat att de äldre är de sämre domarna, det är nog mer vilken person man är, än åldern.

Det kanske är hög tid att vi i specialklubbarna börjar inse var det är på väg. Värning av medlemmar som kan tänka sig att bli utställningsdomare kanske blir ett viktigt projekt framöver. Vi ska nog också vara tacksamma för att de äldre domarna ställer upp som de gör, annars hade vi nog en alldeles för liten grupp att välja domare ur. Men vi blir i behov av förnyring. Det blev ibland mycket intressanta diskussioner om olika delar av hunden, hur de skulle bedömas. Det var mycket högt till tak och mycket bra stämning. Trots att tiden inte medgav en alltid uttömmande diskussion, så tycker vi nog att det viktigaste togs upp.

Programmet var pressat. För oss i specialklubbarna var det ytterst värdefullt att få närvara och kunna få utbyta åsikter med domarna. Från SSF deltog undertecknad, Boris Sandelström, P A Frohm och K G Ekroos. De domare som nu "vidareutbildat" sig och dömt våra raser och var med på konferensen var: Carl Johan Adlercreutz, Tore Strandgård och Stig Brännvall (med i ledningen), Conny Byström, Anders Cederström, Lennart Davidsson, Lennart Edfors, Per-Erik Engström, Carl Erik Gunnarsson, Olle Hedin, Assar Jakobsson, Rolf Lundman, Boo Lundström, Henrik Lövgren, Rune Malmberg, Nils Molin, Erna-Britt Nordin, Rolf Norstedt, Britt-Marianne Ouchterlony, Bo Pålsson. Från Finland: Juhani Hirvelä, Risto Tuomainen och Pekka Kortekangus. Från Norge: Rolf Frostad, Per Herset, Karl Storholm och Ann-Marit Olsen.

Dessutom deltog dessa domare som inte är auktoriserad på våra raser: Olle B Häggqvist (med i ledningen), Arvid Göransson, Göran Hallberger, Lennart Holmsten, Sixten Lundman, Britt-Marie Nordqvist.

Till alla som deltog vill vi från SSF framföra ett tack för en mycket väl genomförd konferens. Till ledningen med Carl-Johan i spetsen, domarna, handlers och inte minst till alla hundägare som offrade en helg och hjälpte oss med sina hundar. Ett varmt Tack!

Bengt Persson

Årsberättelse för Gävleborg

Klubbens verksamhetsår 1994 lades till handlingarna vid vårt årsmöte i Alfita. Årsmötet lockade cirka 20 deltagare.

Som ny i styrelsen invaldes Hans Olsson som efterträdde Thore Lindblom som sekreterare.

Jaktproven inom Gävleborgsklubben har till vår stora glädje kunnat genomföras utan problem. Ett stort tack till alla arrangörer och domare. Beträffande resultaten fick bara två hundar tillräckligt med poäng för elitettor, dessa är Jakko, ägare Jan Andersson och Tessu, ägare Tapio Lehtinen. Fyra hundar tog öppenettor.

Vårt vandringspris till Gävleborgs skällande fågelhund erövrades av norrbottenspetstiken Ronja, ägd av Dan Axelsson. Ronja var nära vid flera tillfällen att ta elitettor.

Klubbens utställning i Alfita sköttes som vanligt av Jan-Erik Callberg, han har nu avsagt sig ansvaret för att sköta detta. Styrelsen vill framföra sitt tack till "Cabbe" och samtidigt önska de nya ansvariga lycka till.

Vandringspris

Det åligger de hundägare som vill tävla om klubbens vandringspris "Årets trädsköllare" att skriftligen inkomma med skrivelser om de tre bästa jaktprovresultaten under året. Skicka in din skrivelse tillsammans med kopior på provprotokollen till klubbens sekreterare före den sista december 1995.

Slutligen tackar styrelsen alla medlemmar för det gångna året.

SSF/Gävleborgs gm Hans Olsson

Västerbottens kustland

(exklusive utställnings- och jaktprovresultat)

Vid årets slut var antalet betalande medlemmar 233, detta är 19 färre än föregående år. Klubbens ekonomi är stabil.

Verksamhetsåret inleddes med utställningen i Robertsfors, där Stig Brännvall bedömde 46 hundar. Antalet anmälda hundar har tyvärr sjunkit med 8-10 per år sedan klubben började med Robertsfors-utställningen.

Inför riksårsmötet hade styrelsen ett möte i Skellefteå där insända motioner diskuterades. AC-kust deltog sedan på riksmötet med full röstkraft.

I mars deltog Per Östen Bjurman i SKKs samrådskonferens i Lövånger. Enligt egen utsago argumenterade Bjurman mest i frågan om antalet utdelade cert per ras och utställning, där några högbröstade damer ansåg det fel att ge fler än ett cert per utställning.

På SSFs konferens om nya jaktprovsregler deltog Martin Svärd och Per Östen Bjurman som representerar för AC-kust.

Styrelsens agerande i fråga om jakt ovan odlingsgränsen, där vi ifrågasatte Västerbottens länsstyrelses tolkning av begreppet skogsland, resulterade i uppdrag att på karta markera ut en barrskoggräns som från och med i höst gäller som gräns mellan fjäll och skogsland.

Klubben hade även en motion till Västerbottens läns jaktvårdsförening om att dels verka för att sänka priset på jaktkortet ovan odlingsgräns, dels att införa en ny kategori jaktkortlösare, nämligen i "länet boende". Länsstämman tillstyrkte motionen, men att genomföra den visade sig vara svårare. När priset på korten skulle bestämmas meddelade länsstyrelsen att priset skulle vara samma som förr och att de inte hade skyldighet att förhandla med jägarna om priset.

Förslaget om att sälja kort billigare till "i länet boende" föll på att regeringen hade fastslagit vilka kategorier som jaktkortlösare skulle delas in i. När försöksperioden med jakten ovan odlingsgränsen är slut, och den förhoppningsvis ska göras permanent, får vi fortsätta att driva de här frågorna.

Västerbottens kustland

Klubben genomförde fem utlysta jaktprov under hösten. På enskilda marker har endast fem öppenklass-prov genomförts. Totalt har 64 jaktprovstarter gjorts inom lokalklubben, 48 i elitklass och 16 i öppenklass (1993=40+18).

I elitklass har 5 tredjepris, 9 tvåor och 5 förstapris erövrats (1993=5+12+1).

I öppen klass har sex hundar tagit förstapris (1993=4).

Ytterligare en elitetta har tagits av en AC-kusthund på prov inom annan lokalklubb.

207 fåglar har sammanlagt konstaterats på höstens prov, vilket ger ett snitt på 3,23 fåglar/prov (1993=3,12).

Lokalklubbens vandringspris går till Rahan Taiko och Rolf Eriksson som hade 68 p i Jörn och 79 i Robbersfors. Med de 79 Robbersfors poängen är Taiko för närvarande klubbens representant till Skallkungstävlingen -95.

Klubbmästare i öppen klass blev Mikko, ägare JanErik Hedman, Vindeln.

På Skallkungstävlingen var vår klubb representerad av två hundar; Sture Forsbergs Burny och Evert Lundströms Seija. Burny kvalade in på hela 87 poäng och Seija på 84. Bra gjort!

Tomas Johansson, Niklas Andersson och Lars Vikström har under hösten blivit klara och auktoriserade som jaktprovdomare, Evert Lundström är klar som provledare. Det innebär att vi nu är 21 jaktprovdomare varav sju är provledare. Styrelsen bedömer att vi inte behöver utbilda några nya domare tills vidare.

Styrelsen summerade året vid ett möte efter jul i Skellefteå, och kom fram till att det kan bli bättre på några punkter; verksamheten i västra delen, kontakten med vår regionsrepresentant, provledarens/arrangörers rutiner. Dessa punkter måste bli prioriterade under nästa år.

Men 1994 har gett oss mycket att glädjas åt!

På 64 jaktprovstarter har vi fått fem elitettor och sex öppenettor, vi hade två hundar på Skallkungstävlingen, vi har 21 domare inom klubben som hjälps åt att genomföra jaktprov, och framför allt är det en bra kamratskap i klubben. Den ska vi vara rädda om.

Tack till jaktprovdomare, arrangörer, utställnings- och jaktprovskommitté och övriga funktionärer för ett bra år.

Styrelsen för SSF AC-kust

Utställning i Lycksele

I gnistrande solsken och bitanden kyla, kom 48 tappra deltagare till hundutställningen i Lycksele den 28 januari. Av dessa var tolv norrbottenspetsar och 36 finska spetsar. Domare för dagen var Olle Hedin.

Finska spetsen Rippe, ägare Kjell Rosberg, Sorsele, blev i slutbedömningen ställd mot norrbottenspetsen Umnäsets Lorry, ägare Per-Anders Örnehult, Lycksele. Där gjorde Rippe det bästa intrycket på domaren och blev därmed BIS.

Resultat norrbottenspets:

Juniorklasshanar

Nickbyns Roy, ägare Vida Bratt, Luleå, 1 junkl, 1 junkk.

Öppenklasshanar

Barjas Ticco, ägare Ronny Sjögren, Lycksele, 1 ökl, 1 skl, 1 jkl, 1 Hp.

Junioklasstikar

Kia, ägare Tage Lindström, Lycksele, 1 junkl, junkk.

Öppenklasstikar

Umnäsets Lorry, ägare Per-Anders Örnehult, Lycksele, 1 ökl, 1 skl, 1 cert, 1 Hp, 1 jkl, 1 btkl, BIR, BIS 2

Resultat finsk spets

Juniorklasshanar

Fikengårdens Zack, ägare Ulf Sehlberg, Vilhelmina, 1 junkl, 1 junkk, 1 Hp.

Öppenklasshanar

Rippe, ägare Kjell Rosberg, Sorsele, 1 ökl, 1 skl, 1 cert, 1 Hp, 1 jkl, 1 Bhkl, BIR, BIS 1.

Championklasshanar

Such Sjch Kero, ägare Rolf Ohlsson, Jokkmokk, 1 ck, 1 Hp, 2 Bhkl, 2 jkl.

Juniorklasstikar

Vardos finja, ägare Clas Haraldsson, Storuman, 1 junkl, 1 junkk.

Unghundsklasstikar

Tapion Kiire, ägare Leif Öhgren, Storuman, 1 ukl, 1 ukk, 1 Hp, 2 skl, 1 cert, 2 Btkl.

Öppenklasstikar

Vitmossens Penni, ägare Clas-Uno Haraldsson, Storuman, 1 ökl, 1 skl, 1 cert, 1 jkl, 1 Hp, 1 Btkl, BIM.

Förutom dessa klassvinnare tilldelades ett Ck till Kolgårdens Raja, ägare Börje Pettersson, Lycksele.

Avslutningsvis vill vi arrangörer tacka er utställare för en trevlig dag tillsammans.

Maria Wallrudh

SSF Västerbottens Lappmark

Jävrehattens Rufus segrade i Robertsfors

Specialklubben för skällande fågelhundar/Västerbottens kustland arrangerade sin årliga hundutställning den 29 januari.

Utställningen samlade 42 hundar av raserna finsk spets och norrbottenspets.

Vid utställningsdagen i Robertsfors nöp vinterkyllan i skinnet på såväl domare som publik. Men utställningsdomare Tore Strandgård, Kiruna, lyckades ändå fånga publiken. Genom att, inför bedömningen av de båda raserna, noggrant redogöra för den rasstandard som raserna förväntas ska ha.

På ett kunnigt och sakligt sätt motiverade han sin bedömning av varje hund.

Av de 16 norrbottenspetsarna så var det mellan Rönnbäckens Disa, ägare Berth Lindberg, Kåge och Kvickhems Rappe, ägare Östen Andersson, Skellefteå, som det skulle avgöras vem av de båda som korades till bäst i rasen.

I mötet mellan dessa segrade Kvickhems Rappe.

Men i mötet med vackraste representant för finnspetsarna, Jävrehattens Rufus, ägare Heine Krekula, Tårendö, segrade finnspetshanen och korades följaktligen till Best in show.

Martin Svärd

• Jävrehattens Rufus.

Rapport från Övre Norrbotten

SSF/ÖN avhöll sitt årsmöte den 29 januari 1995 i Porjus. Ett tjugotal medlemmar hade mött upp. Om man ser på klubbens totala verksamhet har den stabiliserat sig på en hög nivå. Styrelsen kunde rapportera om en fortsatt bra verksamhet under 1994 och av verksamhetsberättelsen kan följande utläsas:

Medlemsantalet

Antalet medlemmar vid årets slut uppgick till 154, vilket är en ökning med 14 från 1993. Bäste medlemsvärvare 1994 blev Per Larsson, som värvat tolv (12) medlemmar.

Ekonomi

Kassören var återigen nödgad att uppvisa ett underskott under verksamhetsåret 1994 – men denna gång var det betydligt lägre än för 1993 eller 3.362:95 kronor.

Domarutbildning

Klubbens målsättning och ambitioner att bredda jaktprovverksamheten har resulterat i att några hundägare deltagit som elever och aspiranter på höstens jaktprov och vi ser fram emot att se dessa som nya domare under 1994.

Vi har fått fyra nya domare under året då Kent Reinfors, Jan-Erik Sedig, Ove Sjöström och Bert-Olov Ström blivit klar med samtliga moment i utbildningen.

Distriktsmästerskap för skällande fågelhundar

1994 års DM för skällande fågelhundar anordnas av Nedre Norrbotten i Arvidsjaur. Se rapport i Ståndskall nr 4/1994.

Jaktprovverksamheten

Vi kan nu summera höstens jaktprovverksamhet och notera en hel del glädjande resultat. Tjugotvå jaktprov har genomförts under året varav åtta gemensamt med Nedre Norrbotten. Totalt har på dessa genomförts 117 starter i elitklass och öppenklass, vilket tyvärr är en minskning från 1993 med 16 starter.

På dessa har summa tio (10) och sju (7) öppenklassettor erövrats.

Många hundar har varit nära ettor, men har haft otur i något moment och som i regel har det varit kvarhållandet som inte gett full poäng på grund av oroliga och skygga fåglar.

Med dessa goda resultat har lokalklubben fått ytterligare två jaktchampions. Först i år blev Rick, ägare Agne Larsson, Gällivare och sedan kom S Uch Seppo, ägare Per Larsson, Jokkmokk.

Nedan deras resultat som kvalificerade till championaten:

Rick

1994 10 08	4 fåglar	87 poäng
1994 10 16	4 fåglar	81 poäng
1994 10 30	3 fåglar	75 poäng

S Uch Seppo

1994 08 21	4 fåglar	79 poäng
1994 11 13	4 fåglar	77 poäng

Jägarna till dessa nyblivna jaktchampions erhöi, som minnesgåva var sitt träsnideri föreställande en finsk spets tillverkade av Ulf Ekback, Vallmovägen 34, 982 35 Gällivare, tel 0970-143 16.

Med dessa resultat har lokalklubben tre dubbelchampions och fyra jaktchampions.

Dubbelchampions

S Jch Uch Raia, ägare Krister Mattsson, Jokkmokk.

S Jch Uch Linadalens Peni, ägare Krister Mattsson, Jokkmokk.

S Jch Uch Seppo, ägare Per Larsson, Jokkmokk.

Jaktchampions

S Jch Vittavaaras Boj, ägare Ivar Karkiainen, Porjus.
S Jch Tjappo, ägare Kent Renlund, Malmberget.
S Jch Tapion Tähti, ägare Rainer Lyngmark, Malmberget.
S Jch Rick, ägare Agne Larsson, Gällivare.

Öppenklassprover

24 öppenklassprover har genomförts och 13 hundar har gått till pris, vilket är betydligt bättre resultat än 1993 – redovisas öppenklasssetterna:

Hund	Ägare	Poäng	Pris	Antal fåglar
Akke	Sjöström, Ove	77	I ökl	3+0
Caiser	Poljo, Börje	86	I ökl	4+0
Peijo	Johansson, Jan	76	I ökl	4+0
Repe	Väisänen, Pentti	76	I ökl	3+0
Tarfekuoktas Seidi	Tuolja, Lars-Ivan	71	I ökl	3+0
Tuff	Reinfors, Kent	71	I ökl	3+0
Åkes Topsy	Oja, Stig	71	I ökl	4+0

Nedan följer en sammanställning hur prisvalörerna fördelat sig under 1994 jämfört med 1993 och 1992:

Pris	1992	1993	1994
1 ekl	7	9	10
2 ekl	21	23	26
3 ekl	15	28	17
0 ekl	27	45	40
1 ökl	2	8	7
2 ökl	1	3	5
3 ökl	1	2	1
0 ökl	12	15	11
	86	133	117

Här följer nu utdrag ut provledarrapporterna, som inte redovisats tidigare:

Elitklassprov i Jokkmokk 19 november 1994

Denna lördagsmorgon mötte oss med perfekt jaktväder. Klart, vindstilla och -7°C . Två hundar startade denna dag. Bägge dessutom "importer" från söder. Flest poäng drog Tuff ihop. Fem konstaterade fåglar och 71 poäng - 2 ekl. På två konstaterade fåglar, nådde Kolåsens Piira 59 poäng och ett 3:e pris ekl.

Vidare konstaterades 4 falska ståndskall och 2 tillfälliga lämnanden.

Elitklassprov i Jokkmokk 20 november 1994

Väderleksförhållandena höll i sig från lördagen och tre förväntansfulla hundar och hundägare hade mött upp. Då provgrupperna återvände från skogen kunde konstateras att samtliga hundar gått till pris med tillsammans 10 konstaterade fåglar.

Den hund, som hittat flest fåglar hade också högsta poäng. Tyvärr så uteblev elitettorna denna gång. Följande prislista fastställdes:

Caiser, 69 poäng, 2 ekl, 4 fåglar
Linadalens Peni, 66 poäng, 2 ekl, 3 fåglar
Brändlandets Albert, 58 poäng, 2 ekl, 3 fåglar

Vidare konstaterades följande minuspoäng:

Fyra falska ståndskall och ett minus för överkänslighet återvände till skallträdet.

Elitklassprov i Jokkmokk 26–27 november 1994

Lördag

Fyra hundar hade mött upp till detta jaktprov, som gynnades av bra väder, klart till halvkligt, svag vind

och -10°C . Efter välförättade prestationer med totalt 15 konstaterade fåglar kunde följande poäng och priser fastställas.

Brändlandets Albert, 76 poäng, 1 ekl, 3 fåglar
Linadalens Peni, 71 poäng, 2 ekl, 4 fåglar
Pilo, 70 poäng, 2 ekl, 5 fåglar
Tuff, 59 poäng, 3 ekl, 3 fåglar

Med denna elitetta blev Brändlandets Albert dubbelchampion. Vi gratulerar.

Förutom dessa fina prestationer konstaterades 6 falska ståndskall och ett ekorrska.

Söndag

Till söndagen hade vi fått en klar väderförbättring, klart, byig vind och $\pm 0^{\circ}\text{C}$, och vi undrade om detta skulle påverka resultaten.

Av de fyra hundar som startade gick tre till pris och poäng som var klart bättre än lördagens. Följande poäng och priser fastställdes:

Caiser, 74 poäng, 2 ekl, 3 fåglar
Pilo, 62, 2 ekl, 3 fåglar
Linadalens Peni, 54 poäng, 3 ekl, 5 fåglar

Totalt konstaterades 14 fåglar mot 15 på lördag. Vidare noterades 9 falska ståndskall.

Elitklassprov i Jokkmokk 3 december 1994

Till höstens nästa sista jaktprov var tre hundar anmälda. Förväntansfulla provgrupper hoppades på att dagens väder, disigt, växlande vind och -9°C , skulle gynna hundarna i kontakten med fåglarna.

Då provgrupperna återvände kunde konstateras att en hund gått fågelstom i 4,5 timme och endast en hund gick till pris.

Tuff, 73 poäng, 2 ekl, 5 fåglar

Konstaterades totalt åtta fåglar och två falska ståndskall.

Elitklassprov i Jokkmokk 4 december 1994

Tre hundar till start och samma väderförhållande som på lördagen. Samtliga hundar hade fågelkontakt och den hund som hade flest konstaterade fåglar uppnådde också högsta poäng. Den duktiga nobshannen Caesar hamnade på sin tredje start i elitklass och andra gången i rad på förargliga 74 poäng och ett 2:a pris ekl.

Caiser, 74 poäng, 2 ekl, 6 fåglar
Rahan Nelli, 69 poäng, 2 ekl, 4 fåglar

Totalt konstaterades 12 fåglar, 6 falska ståndskall, 2 definitiva lämnanden och 1 minuspoäng för överkänslighet – omotiverade skall.

Utställningar

Utställningsverksamheten har inte haft samma gynnsamma utveckling. Antalet deltagande hundar minskar stadigt sedan riksutställningen 1989, bortsett 1991.

1994 genomfördes två utställningar med 62 hundar.

Domare som dömt flest öppenklasshundar 1994

Per Larsson har dömt flest öppenklasshundar under året, fem stycken. Övriga som dömt öppenklasshundar: Ivar Karkiainen, 4 hundar, Karl-Erik Zetterqvist och Ove Sjöström, 3 vardera, Heine Krekula, Peter Henriksson och John Wallberg, 2 vardera, samt Kent Renlund, Krister Matsson, Kent, Reinfors och Tony Pantzare, 1 vardera.

Lokalklubbens vandringspris

1994 års vinnare och 11:e intekningen fick finnspetsen Kolaåsens Piira, ägare John Wallberg, Tårendö.

Här nedan följer data om hunden och meriter, kvalificerade till att vinna vandringspriset.

Kolaåsens Piira S 26701/92

Född: 1992 03 09

Ägare: John Wallberg, Tärendö

Utställning: Arvidsjaur 1994 02 12, 1 Ukl, 3 poäng

Jaktprov: Porjus 1994 08 21 2 ekl 69 poäng 3 poäng

Arvidsjaur 1994 10 09, 1 ekl 75 poäng, 6 poäng

Summa: 12 poäng

Årsmötesbeslut

Vid årsmötet valdes Birger Backebjörk, Peter Henriksson och Ivar Karkiainen att representera lokalklubben vid riksårsmötet 1995.

Vid årsmötet togs beslut om att riksstyrelsen ansöka om följande jaktprov under 1995 efter samråd med SSF/NN:

19–20 augusti, Porjus, Elitklass

26–27 augusti, Porjus, Elitklass

23–24 september, Porjus-Jokkmokk, Elitklass Internationellt

7–8 oktober, Porjus-Jokkmokk, Elitklass DM

14–15 oktober, Porjus, Elitklass

21–22 oktober, Porjus-Jokkmokk, Elitklass
alternativt

28–29 oktober, Porjus-Jokkmokk, Elitklass

4–4 november, Tärendö, Elitklass

11–12 november, Porjus-Jokkmokk, Elitklass

25–26 november, Porjus-Jokkmokk, Elitklass

Ansöktes om följande utställningar 1996

17 mars 1996 i Gällivare

7 juli 1996 i Porjus

Efter konstituering fick styrelsen följande utseende:

Ordförande/sekreterare: Krister Mattsson, Vice ordförande: Ivar Karkiainen, Kassör: Jauni Hansen-Haug, Vice sekreterare: Kent Renlund, Ledamot: William Andersén, Jan-Erik Sedig, John Wallberg, Rainer Lyngmark.

Lokalklubbsskribent: Krister Mattsson, Arbetsutskott: Krister Mattsson, Jauni Hansen-Haug och Ivar Karkiainen.

Jaktprovskommitté: Ivar Karkiainen, Bert-Olov Ström och John Wallberg.

Utställningskommitté: Rainer Lyngmark, Peter Henriksson och Ove Sjöström.

Pris- och tävlingskommitté: Jan-Erik Sedig, Jauni Hansen-Haug och Kent Renlund

Nordkalottkommitté: Birger Backebjörk, sammankallande, Karl-Erik Zetterqvist, Ivar Karkiainen.

Öppenklasskollegium: Karl-Erik Zetterqvist, sammankallande, Kent Renlund, Tony Pantzare, Rainer Lyngmark, Lars-Ivan Tuolja, Peter Henriksson och Birger Backebjörk

Den som önskar ta del av gällande turordningsregler, regler för vandringspriset och DM samt arbetsordning för styrelsen och övriga funktionärer samt års- och styrelseprotokoll kan kontakta undertecknad så kommer de att översändas.

Glöm ej utställningen i Porjus den 2 juli 1995 – se annons!

Krister Mattsson

Ångermanland

Verksamheten 1994 har följt uppgjorda planer. Planerade utställningar och jaktprov genomfördes så när som ett vardagsprov i Viksjö som ställdes in. Årets stora uppgift var att arrangera skallkungstävlingen den 1–2 oktober, som vi refererade om i Ståndskall nummer 4.

Sammanfattningsvis har vi genomfört två utställningar där totalt 72 hundar bedömts, samt sju utlysta jaktprov, inklusive skallkungsfinalen. Antalet jaktprovstarter slutade på 96, varav 73 i elitklass och 23 i öppenklass. I öppenklass provades 13 hundar på skilda platser utanför utlysta prov.

Gideåutställningen den 14 april

Utställningen hölls som tidigare i MoDos plantäkt tillsammans med stövarklubben. En livfull utställning med många hundar och bra utställningsmiljö. 42 hundar ställdes ut och bedömdes av Rolf Lundman, 6 norrbottenspetsar och 36 finska spetsar fanns representerade.

Utställningsvinnare, med en inteckning i MoDo, vandringspris, blev finska spetshanen SJCH Nero, ägare Rolf Lindström, Ragvaldsträsk. Certet till Nero meriterade honom till dubbelchampion. Bim i finnspetsringen blev Tjäderlekens Rita, ägare Lars Vermelin, Backe.

Bir bland norrbottenspetsarna blev hanhunden Zero, ägare Håkan Nässström, Självad. Bim blev Rita, ägare Bo Gustavsson, Björna.

Sollefteåutställningen den 24 april

Utställningen hölls på en för året ny plats, i anslutning till hotell Hallstaberget. En fin plats med vidunderlig utsikt över Ångermanälvens dalgång och med Sollefteå stad praktiskt taget vilande under utställarnas fötter. Utställningskatalogen omfattade 30 hundar, 20 finnar och 10 nobsar. Domare var Lennart Edfors, som bedömde med bra flyt och klara motiveringar.

Resultat fins spets

Bir, Bis, Fångsjödalens Assi, ägare Gerhard Nilsson, Frösön.

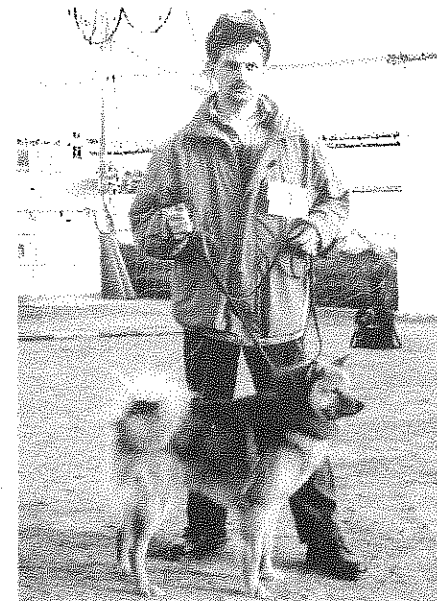
Bim, SUCH Malmbackens Mikko, ägare Kjell Pettersson, Torpshammar.

Resultat norrbottenspets

Bir, Kanaans Eco, ägare Katarina Forslund, Kramfors.

• Fångsjödalens Assi. Utställningsvinnare i Sollefteå.

• Rolf Lindström med sin dubbelchampion Nero.

Jaktprovsverksamheten

Viksö den 20–21 augusti

Växlande molnighet, svag vind och 10 till 15 grader varmt båda dagarna. Tio starter genomfördes vilket resulterade i tre 2 ekl, en 2 ökl och en 3 ökl. Antalet konstaterade fåglar skrevs till 18. Två hundar gick fågeltomma. Provets bästa resultat, 74 poäng och 2 ekl presterades av finnspetstiken Blanksvedjans Tanja, ägare Sverker Lindwall, Härnösand.

Bredbyn den 27–28 augusti

Lördagen bjöd på måttlig vind och regnskurar som på söndagen ersattes av klart väder och en frisk vind. Temperaturen hölls mellan 10-15 grader varmet. Trots de svåra yttre förhållandena presterades bra resultat. Facit av de fjorton starter som genomfördes blev en 1 ekl, en 2 ekl, 3 ekl, en 2 ökl och en 3 ökl. Det konstaterades 33 fåglar och två hundar gick fågeltorrt.

Elitettan togs i söndagens blåsväder av Kolaåsens Ramona, ägare Torbjörn Röstlund, Hammarstrand. Resultatet blev fina 79 poäng.

Sollefteå den 3–4 september

Växlande molnighet, svag vind och 10 till 15 grader varmt båda dagarna. Av nio starter gick fem till pris. Två 2 ekl, en 3 ekl samt två 1 ökl. Bäst resultatet, 68 poäng och 2 ekl, presterades av Tapion Peikko, ägare Bengt Persson, Sollefteå. Ingen hund gick tom och 28 fåglar konstaterades.

Klubbmästerskap i Rossön den 24–25 september

Båda provdagarna bjöd på likartade förhållanden, fem till tio grader varmt, mulet och från morgonen svag vind, som ökade till frisk på eftermiddagen. Fjorton starter genomfördes som resulterade i en elitetta och två elittvåor. Två hundar gick fågeltomma och det konstaterades 29 fåglar.

Klubbmästare, med en elitetta på 75 poäng, blev finnspetstiken Sari, ägd av Roland Eriksson, Domsjö. I sitt andra prov för helgen låg Sari över gränsen för elitettan när så en tjäderhöna oturligt uppenbarade sig för provgruppen, strax innan provtidens slut. Stolpe ut...

Skallkungstävlingen i Sollefteå den 1–2 oktober

Provet behöver ingen ytterligare rapportering utöver det som redan skrivits. Men det ska ändå lyftas på hatten för skallkungsvinnaren Malmbackens Mikko och ägaren Kjell Pettersson, Torpshammar. En elitetta på 75 poäng bäddade för den ärevördiga titeln.

Rossön den 4 oktober

Två hundar provades. Jörgen Jönsson med Tjäderlekens Nalle och Ulf Jonsson med Rahan Nippo. Provledare var Sture Nilsson. Rahan Nippo tog sin första elitetta med slutpoängen 75, och Tjäderlekens Nalle skällde ihop till en elittvåa på 63 poäng.

Bredbyn den 18 oktober

I och med det här provet sattes punkt för de utlysta jaktproven. Fyra starter genomfördes. En hund gick till pris, Roland Erikssons Sari avslutade säsongen med en elittvåa på 63 poäng.

Sari igen

Sari upprepade bedriften från 1990 att nå högst i klubbens prislister. I och med årets resultat har nu den åttaåriga tiken sin andra intäckning i vandringsprisen uppställda av Kolåsens Kennel och Tjäderråets Kennel. Två inteckningar har även Tapion Peikko, ägare Bengt Persson. Eftersom det krävs tre inteckningar med minst två hundar för att erövrta vandringsprisen för alltid så är det bara att köra igång en ny hund. Lycka till båda två!

Tapion Peikko svarade för det näst bästa resultatet. Tre elittvåor att läggas till tidigare meriter, understryker bara hundens höga kapacitet.

På tredje plats i resultatsammanräkningen kom Blanksvedjans Tanja, ägare Sverker Lindwall, Härnösand. Tanja närmar sig sitt femte levnadsår och är utställningschampion. I och med denna provsäsong har hon börjat röra sig uppåt i provresultaten. Två elittvåor, den ena gav seger i mittkampanjen, visar att kapaciteten finns.

Nya elitklassare

Första pris i öppenklass har erövrats av Kolaåsens Tiko, 82p, ägare Boris Sandström, Bredbyn. Holmbergets Zorro, 74p, ägare Ingemar Gustavsson, Örnköldsvik. Kolåsens Sippa, 72p, ägare Johan Nordin, Ramsele. Rambo, 71p, ägare Karl Anders Svensson, Junsele. Kolåsens Nikke, 70p, ägare Ove Jonsson, Björna.

Årsmötet

Årsmötet avhölls i Utansjö den 28 januari 1995. Årsmötet fastställde program för jaktprov 1995 och utställningar 1996.

Nytt att notera: Ingen startavgift tas ut på jaktprovstarter i öppen klass, endast ersättning för domaren betalas, för närvarande 100 kronor.

Ytterligare en utställning planeras. Utställningsplatsen blir i Backe tillsammans med Ålghundsklubben och Stövarklubben på deras traditionella augustiutställning.

En arbetsgrupp med Ulf Jonsson, Lars Vermelin och Jörgen Jönsson arbetar med arrangemanget, och om de lyckas att få dispens från SKK, blir det premiär redan den 5 augusti i år.

Styrelsen fick delvis ny sammansättning:

Bruno Hägg, Ordförande
Sverker Lindwall, Ledamot, sekreterare
Roland Eriksson, Ledamot, kassör
Boris Sandström, Ledamot, provledare för öppenklassprov
Tomas Wallgren, Suppleant
Tomas Persson, Suppleant

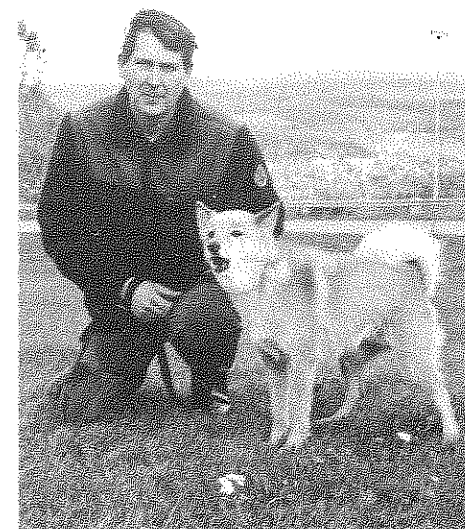
Kassören redovisade ett plusresultat på 4 500 kronor efter avskrivningar. Klubbens ekonomi är mycket god och det borgar för trygghet inför kommande verksamhetsår.

Årsmötet avslutades med utdelning av vandringspriser och diplom.

Bruno Hägg

• Vandringspriset till Sari tas emot av ägaren, Rolan Eriksson.

• Sari, klubbmästare 1994.

Rapport från avelsrådet för norrbottenspets

Vi i avelsrådet har under flera år verkat för hundar i riskgrupper. Hundar som fått katarakt i hög ålder och tidigare gått i avel. Dessa hundar har haft fler förfäder i sina stamtavlor som haft katarakt. Ögonsjukdomen har inte visat sig förrän vid fem till sju år och äldre.

I dag är katarakt under kontroll. Problemet är att vi har fått några fall av PRA som är en svårare art eftersom den är ett recessivt anlag. Det innebär att den kan hoppa över en generation och sedan dyka upp.

Vi måste ta detta på fullaste allvar och hjälpas åt och inte dubblera dessa hundar. Vilket kan innebära att jägarna får färre täckhundar rekommenderade av oss, det kan till och med bli endast en täckhund. För vi måste få fler gröna kvistar att arbeta med.

Ögonlysning av tikar måste ske före varje parning, och täckhund som är med i avel, en gång per år. Kontakta avelsrådet före parning. Detta har vi skrivit i Ståndskall flera gånger och det måste efterlevas.

Angående dispens från ögonlysning

Vi tog upp detta i SSF som tillskrev kennelklubben i frågan, vidare kontaktade vi vår veterinär Ingemar Bergdahl och förklarade hur vi såg på problemet. Bergdahl är den veterinär som kan Nobsen bäst och han lovade att tillskriva Kennelklubben. Vi återger brevet han tillsände kennelklubben i sin helhet.

Ingred och PA Frohm

Till SKK veterinäravdelning

Undertecknad har kontaktats av avelsrådet för norrbottenspets med anledning av att djurägare enligt uppgift fått dispens från kravet på ögonlysning av föräldradjuret för att få registrera avkomma i SKK. Jag tycker detta är mycket olyckligt för trots att karaktärsproblemet inom rasen är mycket mindre än för tio år sedan, finns ett stort antal hundar med stamtavlor där man kan påvisa hundar fällda för katarakt 1-2 generationer bakåt. Katarakten kan ibland debutera först vid 4-5 års åldern vilket innebär att om man ej undersöker hundarna regelbundet tappar man snabbt kontrollen över sjukdomen.

Under senare år har flera fall av PRA konstaterats i rasen. Förutom de fall som finns inrapporterade till SKK finns flera misstänkta fall där förändringarna varit för små vid ögonlysning för att ge säker diagnos. Djurägarna har tyvärr ej återkommit för att få diagnosen verifierad 6-12 månader senare.

Studerar man stamtavlorna på de hundar som fällts för PRA upptäcker man en stor släktskap. Jag rapporterade om dessa iakttagelser i samband med det samnordiska ögonveterinärmötet i Landskrona oktober 1993. Jag tycker att

1. SKK ej skall ge dispenser från kravet på ögonlysning av föräldradjuret för registrering av avkomma i SKK.

2. SKK skärper kraven på registrering så att ögonlysningsinyget ej får vara äldre än ett år på föräldradjuret.

Ingemar Bergdahl, Djurkliniken i Öjebyn

Finska spetsvalpar

väntas under v 10

Fader: SUCH SJCH Styggbergets Kalle-Prick
e NORDUCH INTUCH SUCH Piry
u Such Röjbackens Jenny

Moder: SUCH Rika

e SJCH SJCH INTJCH Mikko u Riikka 1:a Ekl.

Båda har knäleder u.a.

Ivar Månsson 0693-130 66

Finska spetsvalpar

väntas v 11

e Sjch Fikengårdens Nallo (e Sjch Such
Tapion Pukko u Sjch Fikengårdens Diana)
u Such Blanksvedjans Tanja (e Sjch Such
Majavavirran Aku u Such Kolåsens Lajka)
Parning rekommenderad av avelsrådet.

För vidare upplysningar

ring Sverker Lindwall, tel 0611-217 49.

Detta är PRA

Vi har hämtat artikeln från Kennelklubbens tidning Hundsport och fått tillstånd att publicera den i Ståndskall.

Vad är PRA?

Progressiv retinol atrofi (PRA) är en ärftligt betingad ögonsjukdom, som innebär att näthinnan i båda ögonen förtvinar. Den hund som drabbas av sjukdomen blir till slut blind.

Två former av PRA

PRA förekommer i en generell form och en central form. Beteckningen syftar på de områden av näthinnan som drabbas. De båda formerna av PRA har vissa gemensamma drag, men de är olika sjukdomar.

Vilka raser drabbas?

Den generella formen av PRA förekommer i Sverige främst hos cocker spaniel, dvärg- och mellannpudel, tibetansk terrier samt labrador retriever. Enstaka fall av generell PRA har observerats även hos andra raser.

Den centrala formen av PRA är sällsynt i Sverige. Ett fåtal fall har upptäckts hos labrador retriever. Enstaka fall har förekommit hos andra raser. I England, varifrån många av våra avelshundar kommer, tycks central PRA vara mer utbredd än i Sverige.

Symptom och förlopp

Den generella formen av PRA orsakar vanligen ingen synnedsättning förrän hunden är 3-5 år gammal, men undantag förekommer. Förtviningen börjar i den perifera delen av näthinnan. Pupillerna blir större än normalt och man kan ibland i viss belysning märka ett ökat återsken från ögonen. Till slut får hunden svårt att se även i dagsljus. Den tid det tar till dess att hunden blir blind kan variera mycket, från några månader till flera år. Ju yngre hunden är när den får PRA, desto snabbare tycks den bli blind.

De flesta hundar som drabbas av generell PRA får även katarakt (grå starr), som är en grumling av linsen. Då har i regel näthinneförtviningen hunnit så långt att katarakten saknar betydelse för hunden. Förekomst av katarakt kan emellertid göra det omöjligt att konstatera PRA.

Den centrala formen av PRA orsakar vanligen ingen synnedsättning förrän hunden är 3-6 år gammal. Nedsatt synförmåga märks i regel tidigare hos en apporterande jakthund än hos en sällskapshund. Den centrala delen av näthinnan förändras först och hunden får svårt att se föremål i blickriktningen. Hunden kan därför springa på stillastående föremål, men har lättare att se föremål som rör sig.

Diagnos

PRA konstateras genom ögonspiegling

Undersökningen går snabbt och orsakar inga större obehag för hunden.

Även andra sjukdomar än PRA kan leda till blindhet

Det finns många orsaker till nedsatt synförmåga. Oftast finns sjukdomen i ögonen, men den kan också finnas i nervbanorna i hjärnan. Många av sjukdomarna kan behandlas. Låt därför hunden undersökas av en veterinär med erfarenhet av ögonsjukdomar.

Hur klarar sig en hund med PRA?

Först påpekas att PRA inte medför smärta. Eftersom sjukdomen i regel utvecklas under långt tid hinner hunden anpassa sig till sin försämrade synförmåga. Även när hunden är helt blind klarar den sig ofta bra i den miljö den är van vid. Det finns dock hundar som blir nervösa och oroliga och kanske bitska när de inte ser normalt. Man har gott om tid att komma underfund om man kan ha hunden kvar.

Arvsgång vid PRA

Den generella formen av PRA har en regelbunden, recessiv arvsgång. PRA uppkommer endast om dubbla sjukdomsanlag finns i hundens arvs massa, det vill säga om hunden fått sjukdomsanlag från båda föräldrarna. PRA uppkommer däremot inte om hunden har bara ett sjukdomsanlag. En individ med ett sådant dolt sjukdomsanlag kallas anlagsbärare och nedärver sjukdomsanlaget till en del av sin avkomma. Att en hund är anlagsbärare avslöjas först om PRA upptäcks hos avkomman.

Två till synes normala hundar kan alltså få avkomma med PRA. Anlagsbärarna har stor betydelse för sjukdomens spridning och är orsaken till att PRA ibland oväntat uppträder efter flera fria generationer. En viktig konsekvens av den recessiva arvsgången är att båda föräldrarna och all avkomma till en hund med generell PRA har anlag för sjukdomen.

Arvsgången vid den centrala formen av PRA är inte utbredd. Symptomlösa anlagsbärare kan ibland förekomma och en hund med central PRA har anlag för sjukdomen.

Kan man förhindra ett nya fall av PRA förekommer?

Ja, i stor utsträckning, genom att i aveln endast använda hundar som är fria från symptom på PRA och vars föräldrar och eventuella avkomma också är fria från symptom på PRA. För att underlätta sådan avel har Svenska Kennelklubben utformat ett program för att bekämpa PRA.

SKK:s bekämpningsprogram

Bekämpningsprogrammet innebär att hundar som har stor betydelse för avelsverksamheten ögonundersöks regelbundet och att avelsåtergårderna vidtas om fall av PRA upptäcks. Främst bör de hundar som används i avel undersökas. Det är också viktigt att så tidigt som möjligt få veta om PRA finns hos avkomman.

Bekämpningsprogrammet omfattar en rad moment:

a) Ögonundersökning utförs av veterinärer som auktoriserats av SKK för detta ändamål. Genom ögonundersökning kan man i regel konstatera PRA långt innan hunden visar tecken på nedatt synförmåga. Värde av en undersökning som visar att hunden är fri från symptom på PRA beror på hundens ålder: Ju äldre hunden är vid undersökningen, desto säkrare är det att ett resultat är slutgiltigt.

Hunden bör undersökas första gången vid 1–2 års åldern. Den bör sedan undersökas åtminstone en gång per år så länge den används i avel och gärna ytterligare någon gång senare om den haft stor betydelse för avelsverksamheten. PRA hos tibetansk terrier kan dock konstateras så pass tidigt att den sista ögonlocksundersökningen kan göras när hunden är 3–4 år gammal. Det bör påpekas att ögonundersökning inte kan avslöja om hunden är anlagsbärare.

b) Intyg utfärdas efter varje ögonundersökning. Hundägaren får en kopia av intyget och originalet skickas till SKK.

c) Register över ögonundersökta hundar förs av SKK. Registret är offentligt och kan således utnyttjas av alla i avelsverksamheten.

d) Avelsrekommendationer:

Den hund som fått PRA tas ur avel, liksom hundens båda föräldrar och all eventuell avkomma. Helst bör även den sjuka hundens kullsyskon tas ut avel.

Vidare rekommenderas att inte utnyttja hanhundarna alltför mycket i aveln. Anledningen till detta råd är att en hanhund kan lämna en mycket större mängd avkomma efter sig än en tik. Erfarenheten har visat att den största spridningen av PRA har orsakats av hanhundar, som så småningom visat sig vara anlagsbärare för PRA eller som visat sig ha sjukdomen.

e) Förbud mot registrering i SKK kan införas för avkomma till hund som har PRA eller som lämnat avkomma med PRA. Även andra typer av registreringsförbud kan införas. Registreringsförbud bestäms av SKK efter samråd med den aktuella specialklubben.

f) Besvär över undersökningsresultat som man avser vara felaktigt, anmäls till SKK:s veterinäravdelning.

Problem vid bekämpning av PRA

Det bör påpekas att man inte helt kan förhindra ett nya fall av PRA uppkommer. Det största hindret för en effektiv bekämpning av sjukdomen är de okända anlagsbärarna. Ett annat problem vid bekämpningen

är att PRA visar sig relativt sent i hundens liv: hunden kan därför redan ha fått avkomma när sjukdomen upptäckts.

Till sist:

Om du tänker köpa en valp av någon av de raser som kan drabbas av PRA:

Kontrollera att det finns intyg över att föräldrarna till valpen har normala ögon. Sådana intyg är dock ingen fullständig garanti för att valpen inte kan få PRA.

Om du tänker ta valpar efter din hund:

Rådgör i god tid med hundens uppfödare eller rasens avelsråd. Ta valpar endast om såväl hanhunden som tiken har normala ögon. Helst bör du även veta att föräldrarna och eventuell avkomma till de hundar som skall pasra har normala ögon. SKK:s register bör i många fall kunna ge upplysning här om.

Om din hund har fått PRA:

Tala snarast om det för hundens uppfödare och låt det bli känt för andra uppfödare genom SKK:s register. På så sätt hjälper du till att minska spridningen av PRA.

**Lennart Garmer,
Institutionen för kirurgi,
Sveriges Lantbruksuniversitet,
750 07 Uppsala.**

Förteckning över veterinärer med speciell kompetens att påvisa ärftligt betingade ögonsjukdomar hos hund:

Arvidsson Per
Djurkliniken
Katrineholm
0150-641 70

Djursjukhuset i Helsingborg
250 22 Helsingborg
042-16 22 00

Garmer Lennart
Djursjukhuset i Albano
Roslagsvägen 101
104 05 Stockholm
08-15 03 75

Gustavsson Eva
Djursjukhuset i Skara
Box 234
532 00 Skara
0511-300 00

Kjellgren Erik
Djursjukhuset i Örebro
Ornmästargatan i Örebro
702 20 Örebro
019-10 49 00

Klingberg Ivar
Djurkliniken i Mölndal
Box 4100
431 40 Mölndal
031-41 71 00

Lagerman Pekkari Margareta
Ängsvägen 24
560 27 Tenhult
036-919 19

Lindgren Bernt
Landskrona Smådjursklinik
Östergatan 208
261 51 Landskrona
0418-257 10

Narfström Kristina
Veterinärhögskolan
70507 Uppsala
018-17 10 00

Märsta Smådjursklinik
Odenvägen 5
195 00 Märsta
0760-490 16

Bergdahl Ingemar
Box 82
943 00 Öjebyn
0911-665 75

Schauman Paul
Djursjukhuset i Linköping
Jägarvällsvägen 2
582 49 Linköping
013-29 87 10

Wikström
Birgitta
Djursjukhuset i Strömsholm
730 40 Kolbäck
0220-432 00

Wissler Jan
Ulvsby Smådjursklinik
Box 11512
650 11 Karlstad
054-365 10

Finska spetsvalpar

väntas v 12

Fader: SJCH Tjappo

e. SUCH SFUCH Tippo 1:a
ekl j-pr

u. SUCH Söpo 1:a ekl j-pr

Moder: Koläsens Piira 1:a
ekl j-pr

e. SJCH SUCH Tapion Pukke

u. SJCH SUCH Torpbäckens
Aita

Bådas knäleder u.a.
Parning rek. av avelsråd.

John Wallberg 0978-200 56

Rekommenderade aktuella hanhundar

Lista hanhundar vid liv, födda e 1985 01 01 med 1:a pris i elitklass på jaktprov och friskintyg för knäleder.

Akke SF 8229/87
Anunds Rippe S 41888/86
Anunds Ruff S 41889/86
Barjas Sisu S 19803/92
Boy SF 230215/85
Brändlandets Albert S 44476/88
Byråsens Nalle S 21080/87
Fikengårdens Jakko
Fikengårdens Nallo
Fångsjödalens Boss S 27292/88
Gammelskogens Saijo S 30140/85
Kero S 26035/87
Kiro S 44068/85
Kolåsens Tompi S 25061/87
Linadalens Peni S 38092/87
Malmbackens Mikko S 28334/88
Nakke SF 14721/86
Nero S 44618/89
Pekka S 27516/89
Rahan Nippo S 26176/92
Rahan Seppo S 34641/89
Rahan Taiko S 31778/91
Ricko S 43559/88
Riipu S 24611/85
Rippe S 66054/92
Saro S 29942/80
Seppo S 24084/89
Seppo S 38303/87
Stej S 34026/85
Styggerbergets Kalle Prick S 32700/89
Tajgans Aijan S 37986/86
Tapien Peikko S 27726/87
Tapien Pukko S 25193/88
Teitu S 16428/86
Timpurin Pekka SF 9237/87
Tjappo S 26684/89
Tjäderlekens Kaxi S 25057/87
Tjäderlekens Köpi S 36482/85
Viktor S 38096/88
Vittavaaras Boj S 21642/89
Summa: 40 hanhundar

Ukkoherran Taika • Nätti
Röjbackens Rask • Pålvi
Röjbackens Rask • Pålvi
Peikko • Riikka
Huippu • Piku
Panu • Pella
Jätkä • Byråsens Axa
Tapien Pukko • Fikengårdens Diana
Tapien Pukko • Fikengårdens Diana
Penakks Pello • Stamsele Sippa
Ukkos Ukko Jr • Sippa
Pontus • Zita
Kille • Tessie
Poju • Kolåsens Teeri
Tjädermarkens Karo • Katja
Mikko • Urbergerets Milla
Sero • Siri
Roffe • Ninni
Juntin Julle • Aija
Röjbackens Raijak • Piki
Juntin Julle • Piki
Berra • Piki
Nakke • Fångsjödalens Arja
Säpp • Riika
Tapien Pukko • Fikengårdens Eko
Sajo • Lexan Sirra
Saiju • Akka
Trolle • Seija
Raiku • Pikun Tanja
Pyr • Röjbackens Jenny
Puck • Aljo Pippa
Jerry • Bergens Pyry
Jerry • Jaana
Kiito • Serri
Rippe • Juntin Taru
Tippo • Söpo
Penakks Pello • Kita
Tomi • Kita
Riipu • Lövkäppens Pia
Röjbackens Risk • Akka

Luleå/Sunsvall
Västerås
Hammarstrand
Umgransele
Bredbyn
Luleå
Höljes
Ljusdal
Vemhån
Molkom
Mockfjärd
Jokkmokk
Klövsjö
Östersund
Jokkmokk
Torpshammar
Backe
Ragvaldsträsk
Vilhelmina
Backe
Vilhelmina
Bureå
Svenstavik
Malgomaj
Sorsole
Jokkmokk
Jokkmokk
Storsjö
Älvsbyn
Bispgården
Ljungavärk
Sollefteå
Storuman
Östersund
Östhammar
Gällivare
Lycksele
Malå
Sysslebäck
Porjus

För att rekommenderas som täckhund ska ägaren skicka in friskintyg avseende patella luxation till avelsrådet, där det framgår att hunden är ID märkt vid undersökningstillfället.

Med ovanstående hanhunds material har vi möjlighet att nästan uteslutande rekommendera hanhundar med 1:a pris i Ekl till aveln.

Avelsrådet Finsk spets

Fågeljaktspremiär på nya marker med Cindy

Cindy, tre och ett halvt år, hade intill denna fågelpremiär ständigt harvat runt på hemmamarkerna tillsammans med husse. En nog så tuff uppgift i synnerhet som markerna är vad man kan kalla för väl genomhuggna och de fåglar som trots detta stod till förfogande var skygga orrar och någon enstaka tjädertupp. (Nåväl visst hade det väl skjutits både orrar och tjädrar för tiken så injagningen var väl över. Stärkta av såväl en öppen etta och en dito elitklass, skulle vi nu förlägga premiären på nya marker.)

Årets premiärjakt förlades till en fjällnära mark i Västerbottens inland. Som ofta är fallet den 25 augusti var det väldigt varmt och taktiken var en kort jakttur på morgonen följt av en rejäl rast på 6–7 timmar, sedan en kortare jakt på kvällen. Det är lätt gjort att man, av en uppdämd jaktiver, tröttnar ut hunden. Vilket oftast straffar sig. Då hunden blir trött söker den sämre samtidigt som husse avtrubbas.

Tidigt på morgonen startade vår jakt i okända marker. En titt på kartan visade en dalgång, och där vid en liten å, tänkte vi försöka. Sommartorkan hade säkert bidragit till att eventuella fåglar höll till i sådana marker.

Vi parkerade bilen och tiken släpptes som, i ivrigt sök, stack iväg. Markerna närmast vägen bestod av ung tallskog med inslag av gran och lövskog.

Den här delen av marken betraktade jag som en transportsträcka, för det var nere i ådalen som jakten skulle börja. Men Cindy var av en annan åsikt för snart kunde jag höra ståndskalet några hundra meter framför mig.

Jag smög sakta framåt då tiken plötsligt tystnade. Jag fick se några orrar som kacklande flög snett förbi mig. Efter kom tiken och strax ljud ståndskalet igen. Nu visste jag vad det var för fåglar som skalet gällde och avancerade i ganska god fart fram mot skalet då orrar som förflyttar sig så här utan att vara skrämde av jägaren ofta flyger vidare igen utan kortare skalltid.

Nu såg jag tiken svansplym. Jag kröp sakta framåt i skydd av risgränar och fick jag se objektet för tikens skallgivning. I en gran tre meter framför henne satt en orrtupp väl dold i granen. Cirka 30 meter från min position. Visst var det väl risigt, men det borde gå.

Pang!

I en skur av grankvistar och barr flög orren tillsynes oskadd vidare. Tiken följde efter och strax började hon skälla igen. Men efter ett tag kom en orrhöna flygande med tiken efter sig.

Tiken kom tillbaka och jag gick i tuppens flygriktning en god stund men utan resultat. (Nog är det väl förbannat att man inte kan besinna sig och inte skjuta med hagel då fågeln är så dold av ris. Men man får väl skylla på premiärnerverna.)

Nu kom jag till ett område med små myrfläckar kantat av fin tallskog och på håll hördes ån brus. Nu var jag framme på det tilltänkta området.

Tiken sökte snabbt och målmedvetet. Här och var hittade jag badgropar efter tjäder. Efter ett tag hördes tikens skall. Av intensiteten av skalet, förstod jag att hon hade synkontakt med fågeln.

Nu jävlar fanns inte utrymme för fler misstag från min sida. Jag smög försiktigt närmare skalet och var till sist så nära att jag började åla. Utan vidare tanke krängde jag av mig min svarta skinsäck.

Tiken skyntade ute på en skogsbeklädd udde i myrkanten. Jag drog ner mösskärmen och ålade försiktigt närmare i skydd av den täta undervegetationen. Tjäderhönan satt i en risig myrtall och tittade fascinerat på tiken. Skottet hörde hon aldrig, utan föll som en trasa, rakt i gapet på tiken.

Cindy fick ta del av bytet bestående av hjärta och lever från den fällda fågeln. Nu skulle husse dricka kaffe. Men det tog ett bra tag innan jag hittade ryggsäcken som jag krängt av mig på väg till skalet utan att ha tagit något egentligt ögonmärke på var jag lämnade den. Jag hittade säcken till slut och fick mig en kopp starkt kaffe som smakade extra bra då jakten ändå gett utdelning, trots fadäsen med orrtuppen.

Efter att ha pratat och klatat med tiken ett tag fäste jag hönan på säcken och jakten kunde fortsätta.

Det här var marker som motsvarade de förväntningar jag fick när jag studerade kartan. Här borde finnas fler fåglar. Och mycket riktigt. Jag hade just börjat gå när tiken hittade en tjädertupp som med ett brak lämnade grannskapet. Han satt så nära att han säkert hört oss, skottet och vår privata fest.

Markerna närmast ån var trevliga, då de bestod i tallskogsklädda åsar med små myrsvackor där emellan. Här och var hittade jag dun och tjädrar som på sitt sätt underströk mitt antagande att här skulle finnas mer fågel.

Nu hade tiken varit borta ett bra tag utan att jag fått se en skymt av henne. Oftast brukade hon visa upp sig med fem till tio minuters mellanrum.

Jag misstänkte att hon stod och skällde bakom någon av tallåsarna och att åns brusande vatten bidrog till att jag inte hörde henne. Jag gick närmare ån i förhoppning om att få höra eventuellt ståndskall och mycket riktigt. Nu hördes skallet. Det var i omedelbar närhet till ån, bara det inte var på andra sidan för då skulle jag få svårt att torrskodda ta mig över.

Tack och lov, tiken skällde på "min" sida av ån. Jag kröp fram längs åsen som brant sluttade ner mot ån. Då jag väl var framme inom skotthåll från tiken ser jag att hon står och skäller mot en tall vars grenar sträcker ut sig över ån.

Till sist upptäcker också jag en höna som sitter högt uppe i grenvarven ovanför den brusande ån.

I skottet gör tiken ett resolut skutt ut i ån och apporterar den våta tjäderhönan. Efter vår traditionella ritual, då tiken får sitt godis, avbryter vi jakten och vilar till kvällen.

Kvällspasset beslutar vi att jaga i en annan del av markerna och med på den turen är också matte.

Vår jakt går över ett stort berg med delvis besvärlig terräng. Bakom berget finns marker med inslag av myrar, blandskogar och hyggligt med blåbär, som ofta är ingredienser som tilltalar tjäderfågel.

Första skallet gällde en orre som dock inte ville sitta någon längre stund. Vi stod och fascinerades av den vida utsikten på berget när tiken återigen började skälla.

Matte fick ta hand om ryggsäcken och jag började ansmygningen. Då jag var tillräckligt nära och börjat åla fram mot skallet, stöter jag upp en annan tjädertupp från marken, vilket i sin tur leder till att även skallfågeln flyger sin kos.

Tiken kom efter ett kort förföljande förbi och blänger lite besviket på mig. Efter att ha förenats med matte och ryggsäcken fortsätter vi jakten. Efter en kort stund ljuder åter ståndskall, men den här gången var det fråga om falskt skall.

Vi fiker tillsammans med tiken som ännu verkar ha bra ork och sök. Rasten mitt på dagen gjorde nog gott.

Efter fiket drar vi oss i en halv cirkel tillbaka mot bilen, då vi hör ett uppflog från en tjädertupp som kraxande slår i ett träd nedanför oss. Cindys skall kommer omgående, jag ålar försiktigt fram mot skallet och upptäcker tiken för att kort därefter utbrista i en svordom då tuppen kastar sig ut och flyger iväg.

Tänk att det nästan aldrig ska gå bra när man har folk med sig, då blir det som regel misslyckat.

Matte och en någon slökörad husse fortsätter vandringen mot bilen och nerkomna från det branta berget konstaterar vi att det var ett bra tag sedan vi hade kontakt med tiken sist.

Vi står och lyssnar och efter ett tag hörs Cindys skall uppe på bergskanten. Där vi nu stod så skymtade telefonledningen som gick parallellt med vägen, så matte fick ta ryggsäcken och gå ner mot vägen för fortsatt färd till bilen.

Efter en god stund var jag nära skallplatsen, framför mig bredde ett glest bestånd av yngre granar, med en och annan björk, ut sig, medan bergets skogsbeklädda brant sluttade mot densamma.

Skallet kommer från bergsbranten, och ibland har man tur, för i kanten mot granskogen sitter tuppen i en stor torr asp.

Matte, som under tiden kommit ner på vägen och påbörjat promenaden mot bilen, kan även konstatera att Cindys skall kommer från en plats ovanför bilen vid bergskanten. Cindys skall klipps tvärt av medan den klatsiga smällen från 222:an ekar ut över den nedanför liggande sjön.

Smällen följs av ett kraftigt brak.

Efter ett tag kommer tiken glatt skuttande ner på vägen mot matte, följd av en nästan lika glatt skuttande husse i vars ena hand en tjädertupp dinglar.

Förklaringen till brakket får hon då jag berättar att tuppen efter skottet föllrakt på en av torraspens grova grenar som med ett brak gick av.

Dagen därpå regnade det rejält. Men är man ute på premiärjakt långväga hemifrån så "måste" man ju ut och prova.

Efter flera timmars jakt med genomvåta kläder och dessutom vilse ett tag, lyckades jag skjuta en liten

tjäderhönskyckling. Vi avbröt därefter jakten och åkte "hem" och torkade kläder samt vilade i förhoppning om bättre väder inför kvällspasset.

Fram på eftermiddagen klarnar det upp och regnet avtar. Nu är vi tillbaka i samma marker som första morgonen. Efter en halvtimmes jakt ljuder Cindys skall nere vid ån. Tiken skäller vid en myrkant och med den positionen jag har i förhållande till skallplatsen, förstår jag att det kan bli svårt, för att inte säga omöjligt, att smyga fram och upptäcka fågeln eftersom det är väldigt risigt och blött där jag ska fram.

Jag smyger skata och försiktigt närmare och inser mer och mer hur omöjligt det verkar. Jag lägger mig ner och ålar, för det är det enda sättet eftersom grenar och småris skrapar mot mina kläder vid minsta förflyttning. Under den fortsatta ålningen känner jag hur vatten rinner in i mina stövlar och hela tiden hör jag tikens skall nära mig.

Det känns för jävligt när jag tänker att detta kan vara en omöjlig uppgift.

Slutligen skymtar tikens svansplym i riset framför mig, jag hasar mig fram ytterligare några meter och då upptäcker jag tjäderhönan i en tätrisig björk, skottet går och hönan är vår. Det känns skönt efter en vänt och spännande ansmygning.

Tjugo minuter senare är det dags igen, skallet kommer nere vid ån. Nu är det betydligt bättre terräng för ansmygningen.

Jag måste ändå in på under 20 meters håll innan jag ser hönan som strax därefter gör den andra sällskap bak på ryggsäcken.

Ytterligare ett rejält ståndskall fick jag strax efteråt och kom in på bra hagelhåll men blev sedan upptäckt av skallfågeln som klarade sig undan med bara lite skall.

Vi avbryter jakten i åtanke till morgondagen, vilken dessvärre regnade bort.

Martin Svärd

Hundutställning i Porjus

SSF/ÖN anordnar utställning för finsk spets och norrbottenspets i

Porjus söndagen den 2 juli 1995

Utställningsplats: Enligt skyltning. Domare: Utses senare.

Veterinärbesiktning: Kl 09.00. Bedömning: Kl 10.00.

Anmälningsavgift: 200 kr, som insättes på pg 48 80 89-4, 0 kr, valpklass.

Anmälan senast den 26 juni till Krister Mattsson, Hantverkargatan 28, 962 32

Jokkmokk. Tel och fax 0971-102 36.

Välkomna!

Teorikurs

SSF Ångermanland anordnar teorikurs för blivande jaktprovsdomare och andra intresserade.

LÖRDAGEN DEN 8 APRIL I UTANSJÖ, KL 10.00

Utbildningsledare: Ingemar Holmberg

Anmälan senast den 5 april till Ingemar Holmberg

Säbrå Nyland 6, 871 93 Härnösand. Tel 0611-760 00

Välkomna!

Specialklubben för skällande fågelhundar

Postgiro: 48 84 75-5. Bankgiro: 5685-2544. Tel/fax: 0620-136 70.

Styrelseledamöter

Ordförande:

Krister Mattsson, Hantverkargatan 28, 962 32 Jokkmokk, tel/fax 0971-102 36, arb 171 98.

Vice ordförande:

Leif Öhgren, Box 102, 923 22 Storuman, tel 0951-104 23.

Sekreterare:

Bengt Persson, Linjevägen 29 A, 881 50 Sollefteå, tel/fax 0620-136 70.

Vice sekreterare:

Lars Gustavsson, Stallgatan 20, 933 32 Arvidsjaur, tel 0960-174 61.

Kassör:

Ewa Jonnerby, Villagatan 18, 930 90 Arjeplog, tel 0961-109 26.

Resultatansvarig:

Roger Åström, Konstapelgränd 1, 831 38 Östersund, tel 063-11 24 94.

Ledamot:

Karl Gustav Ekroos, S:a Ringvägen 44, 739 31 Skinnskatteberg, tel 0222-110 14.

Hedersledamöter:

Björn Lundberg, Klappvik 4355, 826 91 Söderhamn.
Staffan Forslund, Centralvägen 26, 812 00 Storvik.
Bernt Karlsson, Svanström 1284, 936 91 Boliden.

Korresponderande ledamöter:

Juho Pertola, Ritaniemenkatu 8H 44, SF 15240 Lahti 24.

Avelsråd

FINSK SPETS

Birger Backebjörk, Sammakko 1036, 980 41 Hakkas, tel 0975-510 05.
Boris Sandström, Elevvägen 2, 890 40 Bredbyn, tel 0661-441 25.

NORRBOTTENSPETS

Per Alrik Frohm, Rönnbäck, 920 64 Tärnaby, tel 0954-799 83, 0954-104 15 arb.
Ingrid Frohm, Rönnbäck, 920 64 Tärnaby, tel 0954-799 83.

Avkommebedömning båda raserna

Staffan Forsslund, Centralvägen 26, 812 00 Storvik, tel 0290-115 36.

Specialklubben för skällande fågelhundar

Övre Norrbotten

Postgiro: 48 80 89-4

Ordförande/sekreterare: Krister Mattsson, Hantverksgatan 28, 962 32 Jokkmokk, tel 0971-102 36, 171 98 arb.

Vice ordförande: Ivar Karkialainen, Box 48, 960 46 Porjus, tel 0973-102 80, 100 80.

Kassör: Jauni Hansen-Haug, Villastigen 4, 981 31 Kiruna, tel 0980-184 48.

Norrbottens kust-inland

Postgiro: 98 04 77-4

Ordförande: Lars Arne Larsson, Kypasjärvi 869, 956 93 Överkalix, tel 0926-420 10.

Sekreterare: Stig Brännvall, Edeforsvägen 99, 960 24 Harads, tel 0928-107 58, 104 01 arb.

Kassör: Assar Silverplatz, Angesvägen 3, 950 53 Karlsborgsverk, tel 0923-205 59.

Nedre Norrbotten

Postgiro: 48 95 27-2

Ordförande: Tommy Olsson, Renvallen 104, 933 91 Arvidsjaur, tel 0960-121 05.

Sekreterare: Lars Gustafsson, Stallgatan 20, 933 32 Arvidsjaur, tel 0960-174 61

Kassör: Christer Willman, Villebrådstigen 14, 974 55 Luleå, tel 0920-663 18.

Västerbottens kustland

Postgiro: 34 65 36-6

Ordförande: Ewert Lundström, Hjortronstigen 4 E, 931 39 Skellefteå, tel 0910-77 88 65

Sekreterare: Rolf Eriksson, Skärvägen 29, 930 15 Bureå, tel 0910-417 77.

Kassör: Britt Grabbe, Tålsmark 1262, 910 36 Sävar, tel 090-560 95.

Västerbottens Lappmark

Postgiro: 48 56 76-1

Ordförande: Sune Söderlund, Grönsakssstigen 31, 921 00 Lycksele, tel 0950-143 08.

Sekreterare: Leif Öhgren, Box 102, 923 22 Storuman, tel 0951-104 23.

Kassör: Maria Wallrudh, Högback, 922 94 Tvärålund, tel 0933-500 24.

Ångermanland

Postgiro: 4 40 04 49-7

Ordförande: Bruno Hägg, Judeby 1220, 870 16 Ramvik, tel 0612-430 89.

Sekreterare: Sverker Lindvall, Bofinksvägen 4, 871 65 Härnösand, tel 0611-217 49.

Kassör: Roland Eriksson, Bräntmyrvägen 11, 892 32 Domsjö, tel 0660-516 12.

Jämtland

Postgiro: 13 70 11-3

Ordförande: Roger Hedlund, Taptagränd 2, 831 38 Östersund, tel 063-10 69 87.

Sekreterare: Lisbeth Andersson, Östansjö 2351, 840 64 Kälarne, tel 0696-500 50.

Kassör: Jörgen Jönsson, Esterbergsgatan 24, 833 00 Strömsund, tel 0670-128 33.

Medelpad

Postgiro: 34 45 53-3

Ordförande: Sture Eriksson, Terrassvägen 2, 840 10 Ljungavärk, tel 0691-326 17.

Sekreterare: Sigvard Nordén, Östermalmsgatan 14, 854 60 Sundsvall, tel 060-12 03 59.

Kassör: Mats Åhlund, Skyttbergsvägen 12, 861 34 Timrå, tel 060-57 58 50.

Gävleborg

Postgiro: 17 43 39-2

Ordförande: Åke Jonsson, Rådsjö, 820 40 Järvsjö, tel 0651-490 46.

Sekreterare: Hans Olsson, Tällegatan 3, 827 31 Ljusdal, tel 0651-165 85.

Kassör: Lennart Jonsson, Myrvägen 25, 828 95 Viksjöfors, tel 0271-173 70.

Mellansverige

Postgiro: 66 22 24-5

Ordförande: Jan-Olov Gullnäs, Box 192, 790 22 Sägmyra, tel 023-590 03.

Sekreterare: Gunhild Liss-Dahlman, Rönnäs 56, 793 91 Leksand, tel 0247-300 12.

Kassör: Svante Olsson, Box 111, 790 90 Särna, tel 0253-110 01.

Sydsverige

Postgiro: 91 53 14-9

Ordförande: Karl Gustav Ekroos, Södra Ringvägen 44, 739 31 Skinnskatteberg, tel 0222-110 14.

Sekreterare: Lars Vipsjö, Häcksvik, Kvarnagården 1, 512 95 Svenljunga, tel 0325-304 37 eller 520 22.

Kassör: Gun Holm, Björneborg, Nyhyttan, 713 94 Nora, tel 0587-603 52.

ISSN: 0347-4984